

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/2758

z dnia 12 grudnia 2023 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Federacyjnej Republiki Brazylii, Islamskiej Republiki Iranu i Federacji Rosyjskiej, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/477 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie środków, które Unia może podjąć w stosunku do połączonego oddziaływania środków antydumpingowych lub antysubsydyjnych i środków ochronnych⁽²⁾, w szczególności jego art. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Przednie dochodzenia

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1795⁽³⁾ Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła cła antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Federacyjnej Republiki Brazylii („Brazylia”), Islamskiej Republiki Iranu („Iran”), Federacji Rosyjskiej („Rosja”) i Ukrainy („środki pierwotne”). Dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia pierwotnych środków, zwane jest dalej „pierwotnym dochodzeniem”.
- (2) W dniu 18 stycznia 2021 r. w następstwie wniosku złożonego przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer” lub „wnioskodawca”) Komisja wszczęła częściowy przegląd okresowy ograniczony do zbadania dumpingu w odniesieniu do jednego rosyjskiego producenta, PAO Severstal. W dniu 18 marca 2022 r. Eurofer wycofał jednak swój wniosek, a dochodzenie przeglądowe następnie zakończono decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2022/624⁽⁴⁾.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (3) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu środków⁽⁵⁾ Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia środków pierwotnych zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (4) Wniosek o dokonanie przeglądu został złożony 4 lipca 2022 r. przez Eurofer w imieniu przemysłu Unii, który wytwarza niektóre wyroby płaskie walcowane na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Wniosek o przeprowadzenie przeglądu oparto na uzasadnieniu, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia i kontynuacji dumpingu oraz ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 11.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1795 z dnia 5 października 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Brazylii, Iranu, Rosji i Ukrainy oraz kończące dochodzenie dotyczące przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Serbii (Dz.U. L 258 z 6.10.2017, s. 24).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/624 z dnia 12 kwietnia 2022 r. w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych dotyczących przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Rosji (Dz.U. L 115 z 13.4.2022, s. 185).

⁽⁵⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 31 z 21.1.2022, s. 7).

1.3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (5) Ustaliwszy – po konsultacji z Komitetem ustanowionym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego – że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu wygaśnięcia, 5 października 2022 r. Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia dotyczący przywozu do Unii niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Brazylii, Iranu, Rosji i Ukrainy na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁶⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).

1.4. Zakończenie stosowania środków wobec Ukrainy

- (6) W dniu 23 listopada 2022 r. wnioskodawca wycofał swój wniosek o wszczęcie dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia środków pierwotnych w odniesieniu do Ukrainy. Następnie w dniu 16 lutego 2023 r. Komisja podjęła decyzję o zakończeniu dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia w odniesieniu do przywozu z Ukrainy zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oraz o kontynuowaniu dochodzenia przeglądownego w odniesieniu do przywozu z Brazylii, Iranu i Rosji ⁽⁷⁾.
- (7) Biorąc pod uwagę, że zakończono dochodzenie w sprawie przeglądu wygaśnięcia w odniesieniu do Ukrainy, środki pierwotne stosowane względem przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Ukrainy automatycznie wygasły pięć lat po wprowadzeniu środków pierwotnych.

1.5. Obowiązujące środki

- (8) Obecnie obowiązującymi środkami antydumpingowymi, które są przedmiotem przedmiotowego dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia, są zatem środki mające zastosowanie do przywozu z Brazylii, Iranu i Rosji („państwa, których dotyczy postępowanie”). Środki wprowadzono w formie stałego cła za tonę, a stawki celne wynoszą od 54,50 do 63,00 EUR/t w przypadku Brazylii, 57,50 EUR/t w przypadku Iranu i od 17,60 do 96,50 EUR/t w przypadku Rosji.

1.6. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (9) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu objęło okres od 1 lipca 2021 r. do 30 czerwca 2022 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

1.7. Zainteresowane strony

- (10) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Komisja wyraźnie poinformowała ponadto wnioskodawcę, znanych producentów unijnych, znanych producentów w państwach, których dotyczy postępowanie, i władze tych państw, znanych importerów, użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (11) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia przeglądu wygaśnięcia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.8. Uwagi dotyczące wszczęcia

- (12) Komisja otrzymała uwagi dotyczące wszczęcia od Ministerstwa Rozwoju Gospodarczego Federacji Rosyjskiej i Ministerstwa Przemysłu i Handlu Federacji Rosyjskiej („rząd Rosji”), rządu federalnego Brazylii („rząd Brazylii”), reprezentowanego przez misję Brazylii przy Unii Europejskiej, oraz brazylijskich producentów Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A („Usiminas”) i Companhia Siderúrgica Nacional („CSN”),

⁽⁶⁾ Dz.U. C 384 z 5.10.2022, s. 3.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/365 z dnia 16 lutego 2023 r. kończące dochodzenie w ramach przeglądu wygaśnięcia środków stosowanych względem przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Ukrainy (Dz.U. L 50 z 17.2.2023, s. 56).

- (13) Rząd Rosji przypominał, że sankcje Unii wynikające z niczym niesprowokowanej agresji wojskowej Rosji wobec Ukrainy miały wpływ na przywóz produktu objętego postępowaniem. Dodał, że w dniu 26 marca 2022 r. Unia nałożyła zakaz przywozu na rosyjskie wyroby z żelaza i stali, i twierdził, że od drugiego kwartału 2022 r. zaprzestano przywozu z Rosji prawie wszystkich rodzajów wyrobów płaskich walcowanych na gorąco. Według rządu Rosji sankcje te mają długotrwały charakter i w czasie dochodzenia nie było oznak, że zostaną złagodzone. W związku z tym rząd Rosji twierdził, że Komisja powinna uznać, iż sankcje mają wpływ na ocenę prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu – w szczególności na ocenę atrakcyjności rynku unijnego i na zawarte we wniosku twierdzenie wnioskodawcy, że rynki państw trzecich nie byłyby w stanie wchłonąć rosyjskich mocy produkcyjnych w zakresie stali ⁽⁸⁾. W odniesieniu do atrakcyjności rynku unijnego rząd Rosji argumentował, że zakłócenia przepływów handlowych i łańcuchów dostaw spowodowane sankcjami zmniejszyły atrakcyjność rynku unijnego dla rosyjskich dostawców ze względu na postrzegane ryzyko ograniczeń w handlu. Według rządu Rosji ożywienie stosunków handlowych między Unią a Rosją będzie ponadto wymagało dużo czasu i starań. Rząd Rosji twierdził wreszcie, że prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody nie można było ustalić ze względu na nałożenie sankcji unijnych.
- (14) Po pierwsze, w odniesieniu do twierdzenia rządu Rosji, że od drugiego kwartału 2022 r. zaprzestano przywozu z Rosji prawie wszystkich rodzajów wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, Komisja zauważyła, iż czwarty pakiet sankcji, o którym wspominał rząd Rosji, obejmował nałożenie zakazu przywozu tylko na 21 z 24 kodów CN wymienionych w motywie 42 ⁽⁹⁾. Co ważne, zgodnie z art. 3g ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 833/2014 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (UE) 2022/428, ten zakaz przywozu nie ma jednak zastosowania do wykonywania do dnia 17 czerwca 2022 r. umów zawartych przed dniem 16 marca 2022 r. lub umów dodatkowych niezbędnych do wykonania takich umów. Dlatego z wyjątkiem ostatnich 13 dni okresu objętego dochodzeniem przeglądowym sankcje nie miały żadnego wpływu na przywóz produktu objętego postępowaniem z Rosji. Co więcej, zakaz przywozu dotyczący pozostałych 3 kodów CN nałożono dopiero po okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, na mocy ósmego pakietu sankcji ⁽¹⁰⁾. Ten ostatni zakaz przywozu nie ma zastosowania do wykonywania do dnia 8 stycznia 2023 r. umów zawartych przed dniem 7 października 2022 r. Dlatego przywóz produktu objętego postępowaniem z Rosji mógł być kontynuowany również w drugim kwartale 2022 r. Po drugie, w odniesieniu do potencjalnego wpływu sankcji na produkt objęty postępowaniem pochodzący z Rosji Komisja przypominała, że sankcje te są związane z niczym niesprowokowaną agresją wojskową Rosji wobec Ukrainy i z bieżącą sytuacją geopolityczną. Nie można zatem przewidzieć ich zakresu, zróżnicowania ani czasu trwania. Okres obowiązywania środków antydumpingowych wynosi ponadto pięć lat. Mając na względzie te niepewności oraz fakt, że Rada może w każdej chwili wprowadzić dalsze zmiany dokładnego zakresu oraz czasu trwania sankcji, Komisja uznała, że nie uniemożliwiają one wszczęcia dochodzenia przeglądowego i nie mogą one mieć wpływu na jej wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu – ani w odniesieniu do atrakcyjności rynku unijnego, ani w odniesieniu do przekierowania wywozu do Unii ze względu na sytuację na rynkach państw trzecich – oraz prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody. Rząd Rosji nie przedstawił w szczególności żadnych dowodów na poparcie twierdzenia, że wznowienie przywozu z Rosji konkretnie produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych będzie wymagało dużo czasu i starań. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (15) Rząd Rosji twierdził ponadto, że informacje przywołane we wniosku w odniesieniu do planowanego zwiększenia mocy produkcyjnych, oparte na sprawozdaniu OECD dotyczącym ostatnich zmian mocy produkcyjnych w sektorze produkcji stali za 2021 r. ⁽¹¹⁾, były nieścisłe. Rząd Rosji twierdził w szczególności, że nie zrealizowano żadnego z wymienionych we wniosku projektów związanych z produkcją stali w Rosji oraz że przedsiębiorstwo Don-Metal nie było producentem, a przedsiębiorstwem handlującym złomem. Co więcej, według rządu Rosji przedsiębiorstwo Novolipetsk Steel (NLMK) nie zwiększało swoich mocy produkcyjnych, jak wskazano we wniosku na podstawie komunikatu prasowego Steel Business Briefing („SBB”), lecz przeprowadzało ekologiczną modernizację istniejącej produkcji stali.

⁽⁸⁾ Wniosek, s. 41.

⁽⁹⁾ Zob. art. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady (UE) 2022/428 z dnia 15 marca 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 87 I z 15.3.2022, s. 13) oraz załącznik II do tego rozporządzenia, którym to rozporządzeniem wprowadzono art. 3g i załącznik XVII do rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 229 z 31.7.2014, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Zob. art. 1 pkt 4 lit. d) rozporządzenia Rady (UE) 2022/1904 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 259 I z 6.10.2022, s. 3) oraz załącznik 4 do tego rozporządzenia, którym to rozporządzeniem dodano ust. 3 do art. 3g rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 i zastąpiono załącznik XVII do tego rozporządzenia.

⁽¹¹⁾ OECD (2021), „Latest Developments in Steelmaking Capacity – 2021” [„Ostatnie zmiany mocy produkcyjnych w sektorze produkcji stali – 2021 r.”], DSTI/SC(2021)5/FINAL, dostępne pod adresem: <https://www.oecd.org/industry/ind/latest-developments-in-steelmaking-capacity-2021.pdf>. Stosowny fragment zawarto również w załączniku 17 do wniosku.

- (16) Komisja zauważyła, że nawet bez uwzględnienia dowodów, które rząd Rosji zakwestionował, dowody na istnienie nadwyżki mocy produkcyjnych przedstawione przez Eurofer⁽¹²⁾ we wniosku pozostały niepodważone. Choć prawdą jest, że przegląd wygaśnięcia jest działaniem prospektywnym oraz że planowane zwiększenie mocy produkcyjnych może rzeczywiście odegrać rolę w ocenie prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu, istniejąca nadwyżka mocy produkcyjnych – w przeciwieństwie do przyszłej ich nadwyżki – znacznie bardziej wskazuje na to prawdopodobieństwo. W związku z tym wniosek zawierał wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu wygaśnięcia, a argument ten odrzucono.
- (17) Rząd Rosji twierdził ponadto, że załącznik 5 do wersji wniosku nieopatrzonej klauzulą poufności nie zawierał obliczenia dumpingu w odniesieniu do Rosji oraz że pakiet załączników oznaczonych jako „HRFS_ER_Annexes_Part1” nie zawierał żadnych danych dotyczących ceny eksportowej.
- (18) Komisja zauważyła, że chociaż plik w załączniku 5 o nazwie „Dumping margin calculation 4 countries” [„Obliczenia marginesu dumpingu dla czterech państw”] wskutek pomyłki zawierał jedynie pierwszą stronę dokumentu, we wniosku o dokonanie przeglądu przedstawiono wszystkie elementy niezbędne do obliczenia dumpingu⁽¹³⁾ i wskazano wynikający z niego średni margines dumpingu dla państw, których dotyczy postępowanie⁽¹⁴⁾. Jak wykazano w motywie 19, rząd Rosji obliczył dumping w odniesieniu do Rosji na podstawie danych zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu i przedstawił do niego uwagi. W szczególności, jeżeli chodzi o dane dotyczące ceny eksportowej, jak jasno wynika z wniosku o dokonanie przeglądu⁽¹⁵⁾, Eurofer oparł ceny eksportowe na potrzeby swoich obliczeń na cenach CIF z danych Eurostatu, które są publicznie dostępne, oraz ewentualnie na cenach FOB z danych dotyczących wywozu pochodzących z Trade Data Monitor („TDM”), przy czym ceny z obu tych źródeł odpowiednio dostosowano do cen *ex-works*. Jak wyjaśniono we wniosku o dokonanie przeglądu⁽¹⁶⁾, dane dotyczące wywozu z TDM przedstawiono w załączniku 6. Załącznik 6 był częścią pakietu załączników wspomnianego przez rząd Rosji, podobnie jak załącznik 5. W związku z tym argument ten odrzucono. W każdym razie w dniu 18 listopada 2022 r. Eurofer przedłożył kompletny załącznik 5, tak aby wszystkie zainteresowane strony mogły przedstawić swoje uwagi w odpowiednim czasie.
- (19) Rząd Rosji twierdził ponadto, że jedyną ceną eksportową, jaką był w stanie znaleźć we wniosku o dokonanie przeglądu, była rosyjska cena eksportowa przy wywozie do Unii pochodząca z Eurostatu, która w okresie wskazanym we wniosku została ustalona na 823 EUR za tonę⁽¹⁷⁾. Porównując ją z wartością normalną dla tego samego okresu, skorygowaną o oszacowany fracht śródlądowy, a zatem wynoszącą 650–750 EUR za tonę, rząd Rosji argumentował, że przywóz z Rosji nie odbywał się po cenach dumpingowych na rynku unijnym.
- (20) Komisja zauważyła, że we wniosku o dokonanie przeglądu Eurofer przedstawił w załączniku 5 dwa zestawy rosyjskich cen krajowych: ceny *ex-works* z przeglądu „Developing Markets Steel Review” opublikowanego przez MEPS International Ltd. („MEPS”) oraz ceny CPT z SBB⁽¹⁸⁾. Jak przedstawiono w załączniku 5, Eurofer obliczył margines dumpingu we wniosku na podstawie danych krajowych z MEPS. W rzeczywistości dane z MEPS dostarczono również w odniesieniu do Brazylii i Ukrainy (w przeciwieństwie do danych z SBB, które były dostępne wyłącznie w odniesieniu do Rosji), a Eurofer konsekwentnie obliczył margines dumpingu w odniesieniu do trzech państw, których dotyczy postępowanie, na podstawie danych pochodzących z tego samego źródła. Następnie Eurofer dokonał dwóch równoległych obliczeń dumpingu, porównując ceny krajowe z MEPS zarówno z cenami eksportowymi z Eurostatu, jak i z cenami z TDM na poziomie *ex-works*. W obu przypadkach Eurofer stwierdził dumping. Rząd Rosji natomiast arbitralnie postanowił stosować wyłącznie ceny krajowe CPT z SBB. Następnie skorygował ceny krajowe CPT z SBB do poziomu *ex-works* o oszacowany fracht śródlądowy. Nie dokonał natomiast żadnego dostosowania ceny eksportowej CIF z Eurostatu. Dlatego też błędnie porównał ceny krajowe *ex-works* z cenami eksportowymi CIF. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (21) Usiminas twierdził, że metodyka zastosowana przez Eurofer w celu wykazania *prima facie* ponownego wystąpienia dumpingu w przywozie z Brazylii, a w szczególności w celu określenia wywozu z Brazylii na podstawie danych z Turcji, Chile i Portugalii, nie ma zastosowania w tym przypadku i została niewłaściwie zastosowana. Według Usiminas zgodnie z art. 2 ust. 8 i 9 rozporządzenia podstawowego cenę eksportową można skonstruować wyłącznie w przypadku braku wywozu do Unii. Biorąc pod uwagę, że w tym przypadku w okresie sprawozdawczym miał miejsce wywóz z Brazylii do Unii, Usiminas argumentował, iż we wniosku o dokonanie przeglądu należało wykorzystać rzeczywiste ceny eksportowe stosowane przez Brazylię w wywozie do Unii, w związku z czym Komisja nieśluszenie zaakceptowała informacje przedstawione we wniosku o dokonanie przeglądu.

⁽¹²⁾ Wniosek, pkt 29.

⁽¹³⁾ Wniosek, pkt 53–62.

⁽¹⁴⁾ Wniosek, pkt 63.

⁽¹⁵⁾ Wniosek, pkt 58.

⁽¹⁶⁾ Wniosek, pkt 45.

⁽¹⁷⁾ Wniosek, pkt 55.

⁽¹⁸⁾ Jak określono w motywie 15.

- (22) Komisja przypomniła, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego przegląd wygaśnięcia wszczyna się w przypadku, gdy wniosek o dokonanie przeglądu zawiera wystarczające dowody na to, że wygaśnięcie środków prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody. We wniosku o dokonanie przeglądu wnioskodawca twierdził, że wygaśnięcie środków spowodowałoby ponowne wystąpienie dumpingu z Brazylii oraz że przywożone towary ponownie załazyłyby rynek unijny po cenach dumpingowych, zgodnie z cenami bieżącymi tych towarów na rynkach państw trzecich. Na poparcie swojego argumentu oraz ze względu na małą wielkość przywozu z Brazylii do Unii w okresie sprawozdawczym wnioskodawca wykorzystał ceny eksportowe stosowane w wywozie z Brazylii do wszystkich państw trzecich oraz oddzielnie do Turcji, Chile i Portugalii. Komisja uznała, że ceny te stanowiły ważny element oceny istoty sprawy oraz że wraz z innymi informacjami przekazanymi przez wnioskodawcę stanowiły wystarczające dowody spełniające wymogi art. 11 ust. 2 dotyczące wszczęcia dochodzenia. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (23) Usiminas twierdził, że Komisja nie powinna była przyjąć łącznej analizy Eurofer jako wystarczającego dowodu *prima facie* uzasadniającego wszczęcie postępowania. Usiminas, CSN oraz rząd Brazylii twierdziły ponadto, że łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, nie była uzasadniona w świetle różnych warunków konkurencji między przywozem z Brazylii a przywozem z innych państw objętych postępowaniem, małej wielkości przywozu oraz zmian cen przywozu z Brazylii.
- (24) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. We wniosku o dokonanie przeglądu stwierdzono, że sytuacja przemysłu Unii jest niepewna i istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody. Wnioskodawca musiał zatem przedstawić dowody dotyczące prawdopodobnego kształtowania się przywozu z Brazylii w przypadku braku środków. W tym względzie we wniosku przeanalizowano takie czynniki, jak: nadwyżka mocy produkcyjnych w Brazylii, poziom cen brazylijskiego wywozu do państw trzecich oraz atrakcyjność rynku unijnego (w tym obliczenie podjęcia cenowego dla Brazylii). Wszystkie te czynniki przeanalizowano indywidualnie w odniesieniu do Brazylii, a nie w ujęciu łącznym. Faktyczną wielkość przywozu rzeczywiście podano w ujęciu łącznym, ale nie stanowiło to samo w sobie podstawy do wyciągnięcia wniosku dotyczącego ponownego wystąpienia szkody. W związku z tym uznano, że wniosek o dokonanie przeglądu zawiera wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania.

1.9. Kontrola wyrywkowa

- (25) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.9.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (26) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja dokonała doboru próby na podstawie jej reprezentatywności pod względem wielkości produkcji i sprzedaży produktu objętego przeglądem, przy czym uwzględniono również położenie geograficzne. Próba ta składała się z trzech producentów unijnych. Producenci unijni objęci próbą odpowiadali za 25 % całkowitej wielkości produkcji oraz za 26 % sprzedaży produktu podobnego w Unii. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Nie otrzymano żadnych merytorycznych uwag, w związku z czym wstępna próba została potwierdzona.

1.9.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (27) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (28) Żaden importer niepowiązany nie zgłosił się jednak i nie dostarczył wymaganych informacji.

1.9.3. Kontrola wyrywkowa producentów w państwach, których dotyczy postępowanie

- (29) Aby zdecydować, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich producentów w państwach, których dotyczy postępowanie, do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Poza tym Komisja zwróciła się do misji dyplomatycznych Brazylii, Iranu i Rosji w Unii Europejskiej o wskazanie pozostałych producentów, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi, jeżeli tacy producenci istnieją.
- (30) Czterech producentów w Brazylii przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby.
- (31) Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę złożoną z dwóch grup producentów składających się trzech producentów, opierając się na największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą to wielkość można było właściwie zbadać w dostępnym czasie, przy czym próba ta obejmowała 98 % całkowitej wielkości wywozu do Unii z Brazylii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego doboru próby dokonano w konsultacji ze wszystkimi producentami zainteresowanymi sprawą i władzami Brazylii. Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących kontroli wyrywkowej.
- (32) W przypadku Iranu jeden producent przedłożył odpowiedź w ramach kontroli wyrywkowej. Z uwagi na niewielką liczbę zgłaszających się producentów kontrola wyrywkowa nie była zatem konieczna.
- (33) W przypadku Rosji Komisja nie otrzymała od rosyjskich producentów żadnych odpowiedzi w ramach kontroli wyrywkowej.

1.10. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (34) Komisja przesłała linki do kwestionariuszy jednemu producentowi irańskiemu, który się zgłosił, producentom brazylijskim objętym próbą oraz producentom unijnym. Kwestionariusze te udostępniono również w internecie ⁽¹⁹⁾ w dniu wszczęcia przeglądu.
- (35) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech producentów unijnych objętych próbą, dwóch brazylijskich grup producentów objętych próbą oraz od producenta irańskiego.

1.11. Weryfikacja

- (36) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację wszystkich informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody oraz interesu Unii. Komisja przeprowadziła kontrole krzyżowe na odległość dotyczące informacji przekazanych przez poniższe przedsiębiorstwa za pośrednictwem wideokonferencji:

Producenci unijni

- ArcelorMittal Poland (Dąbrowa Górnicza, Polska),
- Tata Steel IJmuiden (IJmuiden, Niderlandy),
- ThyssenKrupp Steel Europe AG, (Duisburg, Niemcy).

Producent eksportujący w Iranie

- Mobarakeh Steel Company (Mobarake, Isfahan, Iran).

- (37) Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci eksportujący w Brazylii:

- ArcelorMittal Brasil S.A (Serra, Brazylia),
- Companhia Siderúrgica Nacional (São Paulo, Brazylia).

1.12. Ujawnienie

- (38) W dniu 25 października 2023 r. Komisja ujawniła istotne fakty i ustalenia, na podstawie których zamierza utrzymać obowiązujące cła antydumpingowe. Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi dotyczące ujawnionych faktów i ustaleń.

⁽¹⁹⁾ <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2629>

- (39) Komisja rozpatrzyła i w stosownych przypadkach uwzględniła uwagi przedstawione przez zainteresowane strony. Usiminas wystąpił z wnioskiem o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego z udziałem służb Komisji i otrzymał taką możliwość w dniu 10 listopada 2023 r.

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM, PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

- (40) Produktem objętym bieżącym przeglądem jest ten sam produkt co produkt objęty pierwotnym dochodzeniem, tj. niektóre wyroby walcowane płaskie z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, nawet w zwojach (w tym wyroby cięte na wymiar i taśmy), niepoddane innej obróbce niż walcowanie na gorąco, nieplaterowane, niepowlęczone ani niepokryte („wyroby płaskie walcowane na gorąco” lub „produkt objęty przeglądem”).
- (41) Niniejszym przeglądem nie są objęte następujące produkty:
- wyroby ze stali nierdzewnej i ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych,
 - wyroby ze stali narzędziowej i szybkotnącej,
 - wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów o grubości przekraczającej 10 mm i szerokości co najmniej 600 mm, oraz
 - wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów, o grubości od 4,75 mm do 10 mm i szerokości co najmniej 2 050 mm.
- (42) Produkty objęte przeglądem to wyroby obecnie objęte kodami CN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (kod TARIC 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (kod TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (kody TARIC 7226 19 10 91, 7226 19 10 95), 7226 91 91 i 7226 91 99.
- (43) Wyroby płaskie ze stali walcowane na gorąco wytwarzane są metodą walcowania na gorąco. Jest to proces obróbki plastycznej metalu, podczas którego gorący metal jest poddawany naciskowi co najmniej jednej pary gorących walców w celu zmniejszenia grubości i jej ujednoczenia, przy czym temperatura metalu jest wyższa niż temperatura rekrytalizacji. Można je dostarczać w różnej formie: w zwojach (naoliwionych lub nienaoliwionych, poddanych lub niepoddanych trawieniu), cięte na wymiar (arkusze) lub jako taśmy.
- (44) Płaskie wyroby ze stali walcowane na gorąco mają dwa główne zastosowania. Po pierwsze stanowią główny materiał do produkcji różnych produktów ze stali na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego tworzącego wartość dodaną, takich jak walcowane na zimno wyroby płaskie ze stali i stali powleczonej. Po drugie są one wyrobami przemysłowymi kupowanymi przez użytkowników końcowych w różnych celach, m.in. w sektorze budowlanym (produkcja rur stalowych), przemyśle stoczniowym, przy produkcji zbiorników na gaz, samochodów, zbiorników ciśnieniowych czy rurociągów energetycznych.

2.2. Produkt objęty postępowaniem

- (45) Produktem objętym postępowaniem w niniejszym dochodzeniu jest produkt objęty przeglądem pochodzący z Brazylii, Iranu i Rosji.

2.3. Produkt podobny

- (46) W toku pierwotnego dochodzenia wykazano, a w przedmiotowym przeglądzie wygaśnięcia potwierdzono, że takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania mają następujące produkty:
- produkt objęty postępowaniem w przypadku wywozu do Unii,
 - produkt objęty przeglądem wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Brazylii, Iranu i Rosji,
 - produkt objęty przeglądem wytwarzany i sprzedawany przez producentów eksportujących do pozostałych państw świata, oraz
 - produkt objęty przeglądem wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (47) Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Federacyjna Republika Brazylii

3.1.1. Uwagi wstępne

- (48) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym nadal występował przywóz produktu objętego przeglądownym z Brazylii, choć poziom takiego przywozu spadł w porównaniu z okresem objętym pierwotnym dochodzeniem (tj. od 1 lipca 2015 r. do 30 czerwca 2016 r.). Udział w rynku unijnym przywozu wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z Brazylii wyniósł w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym około 1,38 %, podczas gdy w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem wyniósł 1,79 %. W ujęciu bezwzględnym wielkość przywozu z Brazylii zmalała z 608 541 ton w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem do 478 692 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

3.1.2. Dumping

3.1.3. Wartość normalna

- (49) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej w przypadku poszczególnych objętych próbą producentów eksportujących była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym przypadająca na jednego producenta eksportującego stanowiła co najmniej 5 % jego całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego przeglądownym do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez każdego objętego próbą producenta eksportującego była reprezentatywna.
- (50) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii w odniesieniu do producentów eksportujących z reprezentatywną sprzedażą krajową.
- (51) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa dokonywana przez każdego objętego próbą producenta eksportującego na jego rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wynosi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii. Komisja ustaliła, że sprzedaż krajowa była reprezentatywna dla wszystkich rodzajów produktu wywożonych na rynek unijny przez jednego z producentów eksportujących objętych próbą, z wyjątkiem jednego rodzaju produktu.
- (52) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (53) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (54) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (55) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.

- (56) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że ponad 80 % całej sprzedaży krajowej przynosiło zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen całkowitej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (57) W przypadku rodzaju produktu niesprzedawanego w ogóle na rynku krajowym dodano średnią ważoną kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych na rynku krajowym do kosztów produkcji tego rodzaju produktu, ponieważ inni producenci brazylijscy nie prowadzili sprzedaży tego rodzaju produktu.

3.1.4. Cena eksportowa

- (58) Objęci próbą producenci eksportujący prowadzili wywóz do Unii na rzecz przedsiębiorstw powiązanych. Przedsiębiorstwa powiązane mające siedzibę w Unii wykorzystywały wyroby płaskie walcowane na gorąco głównie do wytwarzania innych produktów. Dochodzenie nie wykazało, aby przedsiębiorstwa powiązane, które udzieliły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, kupowały wyroby płaskie walcowane na gorąco od przedsiębiorstw niepowiązanych. W związku z tym Komisja nie była w stanie potwierdzić, czy cena powiązana była ceną wolnorynkową, podczas gdy w dochodzeniu pierwotnym Komisja potwierdziła, że ceny powiązane były cenami wolnorynkowymi.
- (59) Ponieważ jednak w dochodzeniu w ramach przeglądu wygaśnięcia nie ma potrzeby ustalania marginesu dumpingu, a jedynie prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu, Komisja uznała za właściwe zastosowanie takiej ceny eksportowej ustalonej zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.1.5. Porównanie

- (60) Komisja porównała, w podziale na rodzaje produktu, wartość normalną i cenę eksportową stosowaną przez producentów eksportujących objętych próbą na podstawie ceny *ex-works* ustalonej powyżej.
- (61) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań dokonano w odniesieniu do transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku, kosztów dodatkowych i pakowania.

3.1.6. Marginesy dumpingu

- (62) W odniesieniu do producentów eksportujących objętych próbą Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego przeglądownym zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (63) Na tej podstawie orientacyjne średnie ważne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, wyniosły w przypadku producentów objętych próbą odpowiednio 16,2 % i 18,7 %. Stwierdzono zatem, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym dumping nadal miał miejsce.
- (64) W swoich uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń CSN stwierdził, że jego margines dumpingu obliczony przez Komisję był prawdopodobnie zawyżony. W szczególności z uwagi na fakt, że Komisja nie była w stanie ustalić, iż sprzedaż eksportowa CSN na rzecz jego przedsiębiorstwa powiązane w UE odbywała się w warunkach pełnej konkurencji, było prawdopodobne, że sprzedaż ta odbywała się po cenach niższych niż ceny wolnorynkowe. Wynikało to z faktu, że według CSN ceny transferowe są na ogół niższe niż ceny wolnorynkowe. Co więcej, z uwagi na wysoką inflację w Brazylii i wahania kursu walutowego bardziej właściwe byłoby obliczenie marginesu dumpingu na podstawie miesięcznych średnich wartości normalnej i ceny eksportowej, a nie średnich z całego okresu objętego dochodzeniem przeglądownym. Opierając się na takiej metodyce, CSN twierdził, że nadal występowałby dumping, ale byłby on nieco niższy.
- (65) Komisja zauważyła, że CSN nie uzasadnił twierdzenia dotyczącego ceny transferowej. Co więcej, nawet gdyby metodyka obliczania dumpingu zasugerowana przez CSN została zaakceptowana, różnica w marginesie dumpingu byłaby niewielka i w związku z tym nie zmieniałaby wniosków dotyczących kontynuacji dumpingu. W związku z powyższym argumenty CSN zostały odrzucone.

3.2. Islamska Republika Iranu

3.2.1. Uwagi wstępne

- (66) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przywóz wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z Iranu praktycznie zanikł. W następnej sekcji Komisja przeanalizowała prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu.

3.3. Federacja Rosyjska

3.3.1. Uwagi wstępne

- (67) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym kontynuowano przywóz produktu objętego przeglądem z Rosji, choć poziom tego przywozu spadł w porównaniu z okresem objętym pierwotnym dochodzeniem. Według Eurostatu udział w rynku unijnym przywozu wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z Rosji wyniósł w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym około 3,55 %, podczas gdy w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem wyniósł 4,29 %. W ujęciu bezwzględny wielkość przywozu z Rosji zmalała z 1 455 436 ton w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem do 1 224 699 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (68) Jak wspomniano w motywie 33, żaden z eksporterów/producentów z Rosji nie współpracował w toku dochodzenia. W związku z tym w dniu 27 października 2022 r. w nocy do akt w sprawie próby producentów eksportujących Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony, że z uwagi na brak współpracy Komisja może w odniesieniu do ustaleń dotyczących Rosji zastosować art. 18 rozporządzenia podstawowego. Komisja nie otrzymała żadnych uwag w tym względzie.
- (69) W związku z tym zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego ustalenia dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu oparto na dostępnych faktach, a w szczególności na ogólnodostępnych źródłach, takich jak oficjalne strony internetowe przedsiębiorstw, informacje zawarte we wniosku o dokonanie przeglądu oraz informacje uzyskane od stron współpracujących w toku dochodzenia przeglądownego (tj. wnioskodawcy).

3.3.2. Dumping

3.3.3. Wartość normalna

- (70) Ze względu na brak współpracy ze strony rosyjskich producentów Komisja – na potrzeby ustalenia wartości normalnej w Rosji – opierała się na dostępnych faktach. W tym celu wykorzystano informacje przekazane przez wnioskodawcę.
- (71) Komisja nie była w stanie uzyskać publicznie dostępnych danych dotyczących cen krajowych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco w Rosji. W związku z tym wartość normalną oparto na cenach krajowych w Rosji ustalonych na podstawie pochodzących z MEPS tabel średnich cen krajowych zwojów walcowanych na gorąco w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, do których dodano koszty przetwarzania, aby uzyskać ceny wyrobów płaskich walcowanych na gorąco. Aby uzyskać ceny *ex-works*, odliczono koszty transportu lądowego oszacowane przez wnioskodawcę we wniosku o dokonanie przeglądu.

3.3.4. Cena eksportowa

- (72) Wobec braku współpracy ze strony rosyjskich producentów cenę eksportową ustalono w oparciu o dane Eurostatu dotyczące cen importowych CIF skorygowane o poziom cen *ex-works*. W związku z tym cenę CIF obniżono o koszt frachtu kolejowego i koszt transportu krajowego oszacowany przez wnioskodawcę we wniosku o dokonanie przeglądu.

3.3.5. Porównanie

- (73) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową na podstawie ceny *ex-works* obliczonej powyżej.

3.3.6. Margines dumpingu

- (74) Na tej podstawie orientacyjny margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, wyniósł około 5 %. Stwierdzono zatem, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym dumping nadal miał miejsce.

4. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

4.1. Federacyjna Republika Brazylii

- (75) Oprócz ustalenia wskazującego na istnienie dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym Komisja zbadała, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków. Przeanalizowano następujące czynniki dodatkowe: moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Brazylii oraz atrakcyjność rynku unijnego.

4.1.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Brazylii

- (76) We wniosku o dokonanie przeglądu wnioskodawca przedstawił informacje dotyczące mocy produkcyjnych, produkcji, konsumpcji i wolnych mocy produkcyjnych w Brazylii.
- (77) Odnośnie do wolnych mocy produkcyjnych w zakresie wyrobów płaskich walcowanych na gorąco wnioskodawca stwierdził, że z danych CRU ⁽²⁰⁾ wynika, iż istniały wolne moce produkcyjne wynoszące w 2020 r. ponad 6,6 mln ton w porównaniu z poziomem produkcji tych wyrobów w Brazylii ⁽²¹⁾. W tym względzie Komisja zauważyła, że do obliczeń wolnych mocy produkcyjnych przedstawionych przez wnioskodawcę wykorzystano nominalne moce produkcyjne, tj. maksymalne moce produkcyjne, które można teoretycznie osiągnąć w idealnych warunkach, na przykład przy produkcji określonego asortymentu produktów i bez uwzględnienia jakichkolwiek planowanych lub nieplanowanych przerw konserwacyjnych. W celu obliczenia wolnych mocy produkcyjnych w tym przypadku Komisja uznała, że bardziej odpowiednim rozwiązaniem będzie posłużenie się mocami produkcyjnymi określającymi maksymalną ilość, którą można realistycznie wytworzyć z uwzględnieniem takich czynników, o ile dane takie są dostępne.
- (78) W toku dochodzenia wykazano, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym producenci eksportujący objęci próbą zwiększyli wykorzystanie mocy produkcyjnych w porównaniu z latami 2019 i 2020 i prowadzili produkcję na poziomie zbliżonym do swoich mocy produkcyjnych, przy czym wskaźniki wykorzystania tych mocy wynosiły ponad 90 %. W związku z tym stwierdzono, że wolne moce produkcyjne producentów eksportujących objętych próbą były w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym ograniczone. Należy to jednak rozpatrywać w kontekście przywozu z Brazylii do Unii, który utrzymuje się na jedynie nieznacznie zmniejszonym poziomie w porównaniu z okresem objętym pierwotnym dochodzeniem.

4.1.2. Wywóz do państw trzecich i atrakcyjność rynku unijnego

- (79) Komisja zbadała, czy jest prawdopodobne, że w przypadku wygaśnięcia środków brazylijscy producenci eksportujący większą sprzedaż eksportową po cenach dumpingowych na rynku unijnym. Komisja zbadała zatem poziom cen brazylijskich producentów na ich rynku krajowym, jak również poziom cen brazylijskiego wywozu na rynki państw trzecich, i porównała je z poziomem cen przemysłu Unii.
- (80) W toku dochodzenia wykazano, że ceny krajowe stosowane w Brazylii przez producentów eksportujących objętych próbą były wyższe niż ceny przemysłu Unii na rynku unijnym w okresie badanym, z wyjątkiem cen w 2020 r. jednego producenta eksportującego objętego próbą.
- (81) Jeżeli chodzi o ceny stosowane w wywozie do państw trzecich, w przypadku producenta eksportującego objętego próbą, który prowadził znaczną sprzedaż eksportową do państw trzecich, ceny te były zasadniczo niższe (średnio o 12 %) w okresie badanym niż ceny producentów unijnych na rynku unijnym. Jest to zgodne z danymi dotyczącymi porównań cen z GTA, pokazującymi, że cena eksportowa do państw trzecich stosowana przez wszystkich brazylijskich eksporterów jest niższa niż ceny na rynku unijnym w całym okresie badanym.
- (82) Aby uzyskać wskazanie prawdopodobnej polityki cenowej w wywozie do Unii w przypadku braku środków, Komisja porównała ponadto również brazylijską cenę eksportową stosowaną w wywozie do państw trzecich z brazylijską wartością normalną w odniesieniu do producenta eksportującego objętego próbą, który również prowadził wywóz do państw trzecich. Porównania dokonano na poziomie cen *ex-works*. Na tej podstawie ustalono, że wartość normalna była wyższa niż cena eksportowa przy wywozie do państw trzecich, przy czym różnica wyrażona jako wartość procentowa ceny CIF na granicy wynosiła około 20 %.

⁽²⁰⁾ Dane CRU są objęte prawami autorskimi.

⁽²¹⁾ Wniosek, pkt 29.

- (83) Komisja zauważyła również, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym producenci eksportujący objęci próbą znacznie zwiększyli w ujęciu realnym udział wywozu do Unii w swojej całkowitej sprzedaży. Należy przypomnieć, że sprzedaż ta odbywała się po cenach dumpingowych. W związku z tym prawdopodobne jest, że w przypadku wygaśnięcia środków przywóz towarów po cenach dumpingowych nadal by rósł.
- (84) Rząd Brazylii twierdził, że brazylijscy producenci wyrobów płaskich walcowanych na gorąco koncentrują się na zaspokajaniu popytu na swoim rynku krajowym i regionalnym i nie mają motywacji do zwiększania wywozu do Unii.
- (85) Dochodzenie wykazało, że w przypadku producentów eksportujących objętych próbą ponad 50 % ich sprzedaży w ODP rzeczywiście dokonywano na rynku krajowym. Wspomniany wyżej wzrost ich wywozu do Unii jako udziału w ich całkowitej sprzedaży miał jednak miejsce, nawet jeśli ceny na brazylijskim rynku krajowym były wyższe niż ceny przemysłu Unii.
- (86) W uwagach przedstawionych po ujawnieniu rząd Brazylii powtórzył argument, że brazylijscy producenci wyrobów płaskich walcowanych na gorąco nie mają motywacji do zwiększania wywozu do Unii, i wspomniał o domniemanym skoncentrowaniu się brazylijskich producentów na rynku krajowym i regionalnym, ograniczonych wolnych mocach produkcyjnych w Brazylii, unijnym mechanizmie dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM) oraz unijnych cłach ochronnych na przywóz niektórych wyrobów ze stali.
- (87) Jeżeli chodzi o rynki docelowe i dostępne wolne moce produkcyjne brazylijskich producentów, jak wspomniano w motywie 81, rynek unijny jest bardziej atrakcyjny niż inne rynki eksportowe. Z tego względu ograniczone wolne moce produkcyjne w Brazylii nie uniemożliwiłyby dalszego wzrostu wywozu do Unii. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone. Jeżeli chodzi o argumenty dotyczące CBAM i środków ochronnych, są one omówione w motywie 211 poniżej.

4.1.3. Wnioski

- (88) Komisja stwierdziła, że ponieważ przywóz z Brazylii po cenach dumpingowych zmniejszył się jedynie nieznacznie w porównaniu z pierwotnym dochodzeniem, rynek unijny jest atrakcyjny pod względem cen, zaś ceny wywozu z Brazylii do państw trzecich są niższe od cen krajowych, to w przypadku wygaśnięcia środków brazylijscy producenci będą prawdopodobnie kontynuować wywóz do Unii po cenach dumpingowych.

4.2. Islamska Republika Iranu

- (89) Z uwagi na brak wywozu z Iranu do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym Komisja zbadała, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku uchylecia środków. Analizie poddano następujące elementy: moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Iranie, atrakcyjność rynku Unii oraz ceny eksportowe przy wywozie do państw trzecich.

4.2.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Iranie

- (90) We wniosku o dokonanie przeglądu i w kolejnych oświadczeniach wnioskodawca przedstawił obliczenia mocy produkcyjnych i wolnych mocy produkcyjnych w zakresie płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco w Iranie, na podstawie informacji z dwóch źródeł: Plantfacts i CRU ⁽²²⁾. Zgodnie z tymi obliczeniami w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym Iran dysponował znacznymi wolnymi mocami produkcyjnymi. Podobnie jak w przypadku Brazylii, jak wyjaśniono w motywie 77, Komisja uznała, że w obliczeniach tych wykorzystuje się nominalne moce produkcyjne, a w jej ocenie bardziej odpowiednim rozwiązaniem byłoby posłużenie się mocami produkcyjnymi, o ile dane te są dostępne.
- (91) W toku dochodzenia ustalono, że współpracujący producent eksportujący z Iranu prowadził produkcję na poziomie zbliżonym do swoich mocy produkcyjnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, a zatem w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym jego wolne moce produkcyjne były ograniczone.

⁽²²⁾ Objętych prawami autorskimi.

- (92) Dochodzenie wykazało jednak również, że przedsiębiorstwo to rozpoczęło budowę nowej walcowni taśm na gorąco w celu znacznego zwiększenia mocy produkcyjnych w zakresie płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco. Według wypowiedzi przypisywanych w styczniu 2020 r. dyrektorowi zarządzającemu przedsiębiorstwa ⁽²³⁾ projekt ten zwiększyłby o 4,5 mln ton roczne moce produkcyjne w zakresie wyrobów płaskich walcowanych na gorąco i miał zostać ukończony w ciągu 900 dni.
- (93) Podczas zdalnej kontroli krzyżowej, którą przeprowadzono w trybie wideokonferencji, przedsiębiorstwo to stwierdziło, że realizacja projektu ulegnie znacznemu opóźnieniu, nie przedstawiło jednak dowodów na to. Przedsiębiorstwo twierdziło ponadto, że nowa walcownia taśm na gorąco miała służyć wyłącznie do zaspokajania popytu na rynku krajowym ze względu na spodziewany znaczny wzrost tego rynku. Na poparcie tego twierdzenia przedsiębiorstwo to przedstawiło własną wewnętrzną prognozę rozwoju rynku krajowego.
- (94) Komisja zauważyła, że gdyby prognozy tego przedsiębiorstwa się urzeczywistniły (zgodnie z najbardziej prawdopodobnym scenariuszem rozwoju rynku krajowego), biorąc pod uwagę obecny udział przedsiębiorstwa w rynku, uruchomienie nowej walcowni taśm na gorąco doprowadziłoby do powstania wolnych mocy produkcyjnych znacznie przekraczających 1 mln ton rocznie.
- (95) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w nadchodzących latach w Iranie będą istniały znaczące wolne moce produkcyjne, które można by wykorzystać w celu wywozu, w tym wywozu do Unii.

4.2.2. Atrakcyjność rynku unijnego i ceny eksportowe stosowane wobec państw trzecich

- (96) Komisja zbadała, czy jest prawdopodobne, że w przypadku wygaśnięcia środków irańscy producenci eksportujący zaczną wywóz produktu objętego przeglądem po cenach dumpingowych na rynek unijny. W tym celu Komisja porównała poziom cen wywozu współpracującego producenta irańskiego do państw trzecich z poziomem cen przemysłu Unii oraz poziom cen współpracującego producenta irańskiego na rynku krajowym z poziomem cen jego wywozu na rynki państw trzecich.
- (97) Komisja porównała ceny eksportowe CIF Iranu do państw trzecich, przedstawione przez współpracującego producenta w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, z cenami przemysłu Unii. Ceny eksportowe do państw trzecich okazały się o co najmniej 14 % niższe niż ceny stosowane przez przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. W związku z tym rynek unijny jest bardziej atrakcyjny w porównaniu z innymi możliwymi miejscami przeznaczenia wywozu produktu objętego przeglądem, a producenci irańscy mają zachętę gospodarczą, aby w przypadku wygaśnięcia środków przenieść wywóz do Unii.
- (98) Aby uzyskać wskazanie prawdopodobnej polityki cenowej względem Unii w przypadku braku środków, Komisja porównała również irańską cenę eksportową stosowaną w wywozie do państw trzecich z irańską wartością normalną, korzystając z danych dostarczonych przez współpracującego producenta eksportującego za okres objęty dochodzeniem przeglądownym. Porównania dokonano na podstawie ceny *ex-works*. Na tej podstawie różnica cen między wartością normalną a cenami eksportowymi stosowanymi w wywozie do państw trzecich, ustalona jako wartość procentowa ceny CIF na granicy, wynosiła około 3 %. W trakcie zdalnej kontroli krzyżowej nie było jednak możliwe sprawdzenie, czy całkowita wartość transakcji wywozowych została zapłacona. W związku z tym Komisja uznała, że faktyczne ceny eksportowe stosowane w wywozie do państw trzecich mogły być jeszcze niższe, a powyższa różnica między cenami krajowymi a eksportowymi – jeszcze wyższa. Sugeruje to, że gdyby środki uchylono, a ceny, po których irański producent eksportujący dokonywałby wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, były zgodne z cenami stosowanymi w wywozie do pozostałych państw trzecich zaobserwowanymi podczas przeglądu, marginesy dumpingu prawdopodobnie byłyby znaczne.
- (99) W swoich uwagach po ujawnieniu ostatecznych ustaleń współpracujący producent irański twierdził, że ocena Komisji była błędna, ponieważ nie dochodziło do kontynuacji dumpingu. Producent eksportujący zakwestionował również wnioski dotyczące wolnych mocy produkcyjnych. Ponieważ uwagi przedstawione przez to przedsiębiorstwo opierają się na informacjach poufnych, Komisja odniosła się do nich w osobnym dokumencie przesłanym wyłącznie temu przedsiębiorstwu.

⁽²³⁾ Zob. np. <https://financjaltribune.com/articles/domestic-economy/101877/msc-s-annual-rolling-capacity-to-rise-by-45m-tons> oraz <https://en.eghtesadonline.com/news/785310/MSC-s-Annual-Rolling-Capacity-to-Rise-by-4-5m-Tons>, ostatni dostęp w dniu 23 listopada 2023 r.

4.2.3. Wnioski

- (100) Komisja stwierdziła, że z uwagi na spodziewane dostępne wolne moce produkcyjne w Iranie, atrakcyjność rynku unijnego oraz fakt, że ceny wywozu z Iranu do państw trzecich są niższe od cen krajowych, w przypadku wygaśnięcia środków istnieje wysokie prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu z Iranu.

4.3. Federacja Rosyjska

- (101) Oprócz ustalenia, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym miał miejsce dumping, Komisja zbadała, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku uchylecia środków. Przeanalizowano następujące dodatkowe czynniki: moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Rosji, atrakcyjność rynku unijnego i potencjalną zdolność absorpcyjną rynków państw trzecich.

4.3.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Rosji

- (102) We wniosku o dokonanie przeglądu wnioskodawca przedstawił informacje dotyczące mocy produkcyjnych, produkcji, konsumpcji i wolnych mocy produkcyjnych w Rosji.
- (103) W odniesieniu do mocy produkcyjnych w zakresie wyrobów płaskich walcowanych na gorąco wnioskodawca przedstawił dwa zbiory danych wrażliwych CRU objętych prawami autorskimi ⁽²⁴⁾. Przedłożył ponadto ⁽²⁵⁾ sprawozdanie OECD dotyczące ostatnich zmian mocy produkcyjnych w sektorze produkcji stali za 2021 r. ⁽²⁶⁾ Jeżeli chodzi o produkcję wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, wnioskodawca przedstawił te same dwa zbiory danych wrażliwych CRU objętych prawami autorskimi ⁽²⁷⁾, jak również alternatywne dane wrażliwe z Plantfacts objęte prawem autorskim ⁽²⁸⁾. Przedłożył ponadto fragment sprawozdania OECD na temat zmian na rynku stali za czwarty kwartał 2021 r. ⁽²⁹⁾ W odniesieniu do konsumpcji i wolnych mocy produkcyjnych w zakresie wyrobów płaskich walcowanych na gorąco wnioskodawca przedstawił dwa zbiory danych wrażliwych CRU objętych prawami autorskimi ⁽³⁰⁾.
- (104) Ze względu na brak współpracy ze strony rosyjskich producentów eksportujących Komisja oparła swoje ustalenia dotyczące mocy produkcyjnych w zakresie wyrobów płaskich walcowanych na gorąco w Rosji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym na mocach produkcyjnych w zakresie stali surowej, podanych w sprawozdaniu OECD dotyczącym ostatnich zmian mocy produkcyjnych w sektorze produkcji stali i przypisanych w drodze proporcjonalnego podziału do wyrobów płaskich walcowanych na gorąco na podstawie danych Światowego Stowarzyszenia Producentów Stali („Worldsteel”). Po pierwsze, w najnowszym sprawozdaniu OECD dotyczącym ostatnich zmian mocy produkcyjnych w sektorze produkcji stali wykazano tendencję wzrostową mocy produkcyjnych w zakresie stali surowej w Rosji ⁽³¹⁾, odpowiadającą mocom wynoszącym średnio 90,5 mln ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Worldsteel poinformował, że wyroby płaskie walcowane na gorąco (w tym taśmy walcowane na gorąco) i zwoje walcowane na gorąco (które według wnioskodawcy są postacią, w jakiej wyroby płaskie walcowane na gorąco są zwykle wywożone ⁽³²⁾) stanowiły w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym średnio 21,7 % światowej wielkości wywozu produktów końcowych ze stali (a zatem z wyłączeniem wlewków i półproduktów) ⁽³³⁾. Tę wartość procentową dotyczącą wyrobów płaskich walcowanych na gorąco zastosowano do mocy produkcyjnych w zakresie stali surowej w Rosji, uzyskując wielkość mocy produkcyjnych w zakresie wyrobów płaskich walcowanych na gorąco w Rosji wynoszącą 19,6 mln ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

⁽²⁴⁾ Wniosek, pkt 29–30.

⁽²⁵⁾ Wniosek, załącznik 17.

⁽²⁶⁾ OECD (2021), „Latest Developments in Steelmaking Capacity – 2021”, cyt., s. 45.

⁽²⁷⁾ Wniosek, pkt 29–30.

⁽²⁸⁾ Wniosek, pkt 31.

⁽²⁹⁾ OECD (2022), „Steel Market Developments – Q4 2021” [„Zmiany na rynku stali w IV kwartale 2021 r.”], DSTI/SC(2021)9/FINAL, dostępny na stronie: <https://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-Q4-2021.pdf>. Stosowny fragment zawarto również w załączniku 17 do wniosku.

⁽³⁰⁾ Wniosek, pkt 29.

⁽³¹⁾ OECD (2023), „Latest Developments in Steelmaking Capacity – 2023” [„Ostatnie zmiany mocy produkcyjnych w sektorze produkcji stali – 2023 r.”], DSTI/SC(2023)3/FINAL, dostępne pod adresem: <https://www.oecd.org/industry/ind/latest-developments-in-steelmaking-capacity-2023.pdf>.

⁽³²⁾ Wniosek, pkt 53.

⁽³³⁾ Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali (2023), „World Steel in Figures – 2023” [„Statystyki dotyczące stali na świecie w 2023 r.”], s. 25, dostępne pod adresem: <https://worldsteel.org/wp-content/uploads/World-Steel-in-Figures-2023-4.pdf>.

- (105) Komisja oparła swoje ustalenia dotyczące produkcji wyrobów płaskich walcowanych na gorąco w Rosji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym na danych Worldsteel przypisanych w drodze proporcjonalnego podziału, dotyczących produkcji stali surowej. Worldsteel podał mianowicie, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym średnia produkcja stali surowej w Rosji wynosiła 74,3 mln ton ⁽³⁴⁾. Stosując taki sam udział wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, jak podany powyżej, Komisja ustaliła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym Rosja produkowała 16,1 mln ton wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, co stanowi ostrożne oszacowanie.
- (106) Komisja oparła swoje ustalenia dotyczące konsumpcji wyrobów płaskich walcowanych na gorąco w Rosji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym na danych Worldsteel przypisanych w drodze proporcjonalnego podziału, dotyczących konsumpcji stali surowej. Worldsteel podał mianowicie, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym średnia konsumpcja stali surowej w Rosji wynosiła 42,8 mln ton ⁽³⁵⁾. Stosując taki sam udział wyrobów płaskich walcowanych na gorąco i zwojów walcowanych na gorąco, jak podany powyżej, Komisja ustaliła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym konsumpcja w Rosji wyrobów płaskich walcowanych na gorąco wyniosła 9,3 mln ton, co stanowi ostrożne oszacowanie.
- (107) Na podstawie powyższych danych Komisja ustaliła, że Rosja dysponowała wolnymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi 3,5 mln ton w porównaniu z produkcją w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, co odpowiada 10 % konsumpcji na wolnym rynku w Unii. Jeżeli porównać ponadto moce produkcyjne z konsumpcją krajową, konsumpcja była niższa od mocy produkcyjnych o 10 mln ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, co odpowiada prawie 30 % konsumpcji na wolnym rynku w Unii.
- (108) Nadwyżka mocy produkcyjnych stanowi zachętę do kontynuowania wywozu. Jest oczywiste, że rosyjscy producenci muszą wykorzystać wszystkie istniejące możliwości zwiększenia produkcji, aby w pełni skorzystać ze swoich zainstalowanych mocy produkcyjnych. Najbardziej oczywistym sposobem jest penetracja każdego otwartego rynku na świecie, najprawdopodobniej po cenach dumpingowych, jak to ma i tak miejsce w ramach obecnego dochodzenia.
- (109) Na podstawie powyższych faktów i ustaleń Komisja stwierdziła, że rosyjscy producenci dysponują wystarczającymi wolnymi mocami produkcyjnymi, które w przypadku wygaśnięcia środków mogłyby zostać wykorzystane w celu wywozu do Unii wyrobów płaskich walcowanych na gorąco po cenach dumpingowych.

4.3.2. Atrakcyjność rynku unijnego

- (110) Komisja zbadała, czy jest prawdopodobne, że w przypadku wygaśnięcia środków rosyjscy producenci zwiększą sprzedaż eksportową po cenach dumpingowych na rynku unijnym. Komisja zbadała zatem poziom cen rosyjskich producentów na ich rynku krajowym, jak również poziom cen rosyjskiego wywozu na rynki państw trzecich, i porównała je z poziomem cen przemysłu Unii.
- (111) Rosyjskie wielkości wywozu i ceny wykorzystane do określenia atrakcyjności rynku unijnego ustalono na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego oraz na podstawie danych i informacji GTA zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu.
- (112) Komisja porównała rosyjskie ceny krajowe wykorzystane do ustalenia wartości normalnej z cenami przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Porównanie wykazało, że średnie rosyjskie ceny krajowe były o 17 % niższe niż ceny przemysłu Unii. Ceny w Unii były zatem bardziej atrakcyjne niż ceny w Rosji.
- (113) Komisja porównała ponadto rosyjskie ceny eksportowe FOB do państw trzecich uzyskane z bazy danych GTA, skorygowane o koszt frachtu kolejowego z Rosji do Unii wskazany we wniosku o dokonanie przeglądu, z cenami przemysłu Unii. Baza danych GTA nie zawierała jednak danych za 2022 r., ponieważ rosyjskie organy celne zawiesiły do odwołania publikację statystyk w następstwie niczym niesprowokowanej agresji wojskowej Rosji wobec Ukrainy. W związku z tym Komisja wykorzystwała dane za 2021 r. i uznała, że mają one zastosowanie również do pierwszej połowy 2022 r. Ceny eksportowe stosowane w wywozie do państw trzecich w 2021 r. były o około 21 % niższe niż ceny przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W związku z tym rynek unijny jest bardziej atrakcyjny niż inne możliwe miejsca przeznaczenia wywozu produktu objętego postępowaniem, a producenci rosyjscy mają zachętę gospodarczą, aby w przypadku odwołania środków przekierować wywóz do Unii.

⁽³⁴⁾ https://worldsteel.org/steel-topics/statistics/annual-production-steel-data/?ind=P1_crude_steel_total_pub/CHN/IND/RUS

⁽³⁵⁾ Światowe Stowarzyszenie Producentów Stali (2023), „World Steel in Figures – 2023”, cyt., s. 15.

- (114) Ponadto aby uzyskać wskazanie prawdopodobnej polityki cenowej względem Unii w przypadku braku środków, Komisja porównała rosyjskie ceny eksportowe FOB pochodzące z bazy danych GTA, skorygowane o koszt transportu w Rosji wskazany we wniosku o dokonanie przeglądu, z rosyjskimi cenami krajowymi wykorzystanymi do ustalenia wartości normalnej. Porównania dokonano zatem na poziomie cen *ex-works*. Z przyczyn wskazanych powyżej Komisja wykorzystywała dane za 2021 r. i uznała, że mają one zastosowanie również do pierwszej połowy 2022 r. Na tej podstawie różnica cen między rosyjskimi cenami eksportowymi do państw trzecich w 2021 r., skorygowanymi o koszty transportu w Rosji, a wartością normalną wynosiła około 15 % ceny CIF na granicy Unii. Wartość normalna wyższa o 15 % potwierdza, że w przypadku wygaśnięcia środków rosyjski wywóz do Unii byłby prawdopodobnie dokonywany po cenie niższej niż rosyjskie ceny krajowe.

4.3.2.1. Potencjalna zdolność absorpcyjna rynków państw trzecich

- (115) Oprócz powyższego Komisja ustaliła, że środki ochrony handlu w odniesieniu do wywozu z Rosji produktu objętego postępowaniem obowiązują w Indonezji, Meksyku, Tajlandii, Zjednoczonym Królestwie i Stanach Zjednoczonych Ameryki ⁽³⁶⁾. W rezultacie te rynki państw trzecich, które są znaczącymi konsumentami wyrobów ze stali, są mniej atrakcyjne dla rosyjskich producentów eksportujących. Jest to dodatkowy element potwierdzający ustalenie, że w przypadku uchylecia środków obecne moce produkcyjne Rosji najprawdopodobniej skierowano by na rynek unijny.

4.3.3. Wnioski

- (116) Biorąc pod uwagę znaczne wolne moce produkcyjne w Rosji oraz dowody na atrakcyjność rynku unijnego, Komisja stwierdziła, że – w przypadku wygaśnięcia środków – jest prawdopodobne, że rosyjscy producenci eksportujący uruchomią wolne moce produkcyjne, a nawet przekierują wywóz z państw trzecich na rynek unijny po cenach dumpingowych i w znacznych ilościach.
- (117) Biorąc pod uwagę ustalenia dotyczące dalszego występowania dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym oraz prawdopodobnych zmian wielkości wywozu w przypadku wygaśnięcia środków, Komisja stwierdziła, że występowało duże prawdopodobieństwo, że wygaśnięcie środków antydumpingowych dotyczących przywozu z Rosji doprowadzi do kontynuacji dumpingu.

5. SZKODA

5.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (118) Według wnioskodawcy produkt podobny wytwarzało w okresie badanym 21 producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (119) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna produktu objętego przeglądownym wyniosła około 70 mln ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu Unii, takich jak wnioski o dokonanie przeglądu wygaśnięcia, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym udzielona przez Eurofer. Jak wskazano w motywie 26, producenci unijni wybrani do próby odpowiadali za 25 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

5.2. Konsumpcja w Unii

- (120) Produkt objęty przeglądownym uważa się za główny materiał do produkcji różnych produktów na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego tworzącego wartość dodaną, takich jak wyroby walcowane na zimno. Ponieważ przemysł Unii jest zintegrowany głównie wertykalnie i produkuje zarówno produkt objęty przeglądownym, jak i produkty na dalszych poziomach łańcucha produkcyjnego, rynek sprzedaży wewnętrznej i wolny rynek przeanalizowano osobno, stosownie do przypadku.

⁽³⁶⁾ Na podstawie informacji z portalu danych WTO dotyczących środków ochrony handlu, dostępnego pod adresem: <https://trade-remedies.wto.org/en> oraz portalu WTO na potrzeby zgłaszania dumpingu, dostępnego pod adresem: <https://ad-notification.wto.org/>.

- (121) Rozróżnienie rynku sprzedaży wewnętrznej i wolnego rynku ma znaczenie dla analizy szkody, ponieważ produkty przeznaczone na rynek sprzedaży wewnętrznej nie są narażone na bezpośrednią konkurencję ze strony przywozu, a ceny transferowe są określane w ramach grup zgodnie z różnymi politykami cenowymi. Natomiast produkcja przeznaczona na wolny rynek bezpośrednio konkuruje z przywozem produktu objętego postępowaniem, a ceny są ustalane zgodnie z warunkami rynkowymi. Łączna sprzedaż na wolnym rynku obejmuje sprzedaż producentów unijnych na rzecz niepowiązanych klientów oraz sprzedaż inną niż sprzedaż wewnętrzna na rzecz przedsiębiorstw powiązanych.
- (122) Aby przedstawić możliwie najbardziej kompletny obraz przemysłu unijnego, Komisja uzyskała dane dotyczące całej działalności przemysłu Unii związanej z produktem podobnym i określiła, czy produkcja była przeznaczona na rynek sprzedaży wewnętrznej, czy na wolny rynek. Komisja ustaliła, że ponad 50 % całkowitej produkcji unijnej produktu podobnego było przeznaczone na rynek sprzedaży wewnętrznej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (123) Komisja ustaliła wielkość unijnej konsumpcji na wolnym rynku na podstawie a) wielkości sprzedaży na rynku unijnym wszystkich znanych producentów w Unii, zgodnie z odpowiedzią Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym, oraz b) przywozu do Unii ze wszystkich państw trzecich na podstawie danych Eurostatu. Wielkość unijnej konsumpcji na rynku sprzedaży wewnętrznej ustalono na podstawie ilości wykorzystanej na użytek własny i sprzedaży wewnętrznej na rynku unijnym wszystkich znanych producentów w Unii, zgodnie z odpowiedzią Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym.
- (124) Konsumpcja w Unii kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii

	2019	2020	2021	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Całkowita konsumpcja w Unii	74 399 168	64 954 323	75 357 797	74 386 585
Indeks	100	87	101	100
Rynek sprzedaży wewnętrznej	42 010 993	36 988 575	40 424 417	39 811 331
Indeks	100	88	96	95
Wolny rynek	32 388 175	27 965 748	34 933 380	34 575 254
Indeks	100	86	108	107

Źródło: Eurostat ⁽³⁷⁾, odpowiedzi Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym.

- (125) Całkowita konsumpcja w Unii w 2020 r. gwałtownie spadła o 13 % ze względu na spadek popytu spowodowany pandemią COVID-19. Po tym spadku nastąpiła jednak poprawa spowodowana odbiciem popytu na stal, do którego doszło w 2021 r. i które trwało w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogółem w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym całkowita konsumpcja w Unii była w stanie powrócić do poziomów z 2019 r.
- (126) Tendencja konsumpcji na rynku sprzedaży wewnętrznej była niemal identyczna jak tendencja całkowitej konsumpcji w Unii – znacząco spadła w 2020 r. o 12 %, po czym wzrosła w okresie po pandemii COVID-19. Konsumpcja na rynku sprzedaży wewnętrznej osiągnęła jednak tylko 95 % poziomu z 2019 r.
- (127) Konsumpcja na wolnym rynku wykazywała tendencję podobną do tendencji w całkowitej konsumpcji w Unii. W 2020 r. spadła gwałtownie o 14 % i znacznie wzrosła w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym do poziomu wyższego o 7 % niż w 2019 r.

⁽³⁷⁾ Wyciąg danych statystycznych dotyczących przywozu sporządzony w dniu 22 czerwca 2023 r.

5.3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

5.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (128) Jak zauważono w motywie 35, żaden producent w Rosji nie współpracował, w przeciwieństwie do jednego irańskiego producenta i czterech brazylijskich producentów, spośród których Komisja objęła próbą dwóch producentów.
- (129) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu. Udział przywozu w rynku został określony na podstawie porównania między wielkością przywozu a unijną konsumpcją na wolnym rynku przedstawioną w tabeli 1 powyżej.
- (130) Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2019	2020	2021	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
BRAZYLIA ⁽³⁸⁾	91 725	174 104	185 506	478 692
Indeks	100	190	202	522
Udział w rynku	0,28 %	0,62 %	0,53 %	1,38 %
Indeks	100	221	189	493
IRAN	3 377	0	0	0
Udział w rynku	0,010 %	0 %	0 %	0 %
ROSJA	1 350 435	1 508 376	2 037 080	1 224 699
Indeks	100	112	151	91
Udział w rynku	4,17 %	5,39 %	5,84 %	3,55 %
Indeks	100	129	140	85
Wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie	1 468 537	1 682 480	2 158 713	1 616 013
Indeks	100	115	147	110
Udział w rynku	4,46 %	6,02 %	6,36 %	4,93 %
Indeks	100	134	142	110

Źródło: Eurostat, odpowiedzi Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym, statystyki systemu Surveillance, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez brazylijskich producentów eksportujących objętych próbą. Udział w rynku został określony przez porównanie wielkości przywozu z unijną konsumpcją na wolnym rynku przedstawioną w tabeli 1.

⁽³⁸⁾ Ze względu na rozbieżność między zgłoszonymi danymi Eurostatu a zweryfikowanymi danymi z kwestionariusza otrzymanymi od dwóch brazylijskich producentów eksportujących objętych próbą przywóz z Brazylii obliczono przez dodanie danych dotyczących wielkości i wartości przywozu z pozostałej części Brazylii, przefiltrowanych za pomocą dodatkowego kodu TARIC w systemie Surveillance, do zweryfikowanych wielkości i wartości przywozu od dwóch brazylijskich producentów eksportujących objętych próbą. Odpowiednio dostosowano brazylijskie ceny importowe, łączną wielkość przywozu i konsumpcję na wolnym rynku UE.

- (131) Przywóz z Brazylii wahał się w okresie badanym. W 2020 r. poziom przywozu do Unii wzrósł, po czym nastąpił niewielki wzrost, a następnie gwałtowniejszy wzrost w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Przywóz z Iranu do Unii po 2019 r. całkowicie ustał. Przywóz z Rosji wahał się w okresie badanym. W porównaniu z 2019 r. przywóz z Rosji w latach 2020 i 2021 gwałtownie wzrósł. Później nastąpił nieznaczny spadek w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

5.3.2. Ceny importowe z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (132) Komisja określiła ceny przywozu na podstawie danych Eurostatu i ponownych obliczeń dokonanych dla Brazylii, jak wyjaśniono w przypisie 38.
- (133) Wobec braku wiarygodnych cen w Brazylii, jak wyjaśniono w motywie 58, oraz wobec braku przywozu z Iranu Komisja nie mogła dokonać obliczenia podcięcia cenowego w odniesieniu do tych dwóch państw. W przypadku Rosji do ustalenia marginesu podcięcia cenowego wykorzystano dane statystyczne Eurostatu, jak wyjaśniono poniżej w motywie 138.
- (134) Średnia ważona cena przywozu do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny importowe (w EUR/tonę)

	2019	2020	2021	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
BRAZYLIA	467	425	1 035	939
Indeks	100	91	221	201
IRAN	504	-	-	-
ROSJA	443	391	744	897
Indeks	100	88	168	202
Państwa, których dotyczy postępowanie	445	394	769	909
Indeks	100	89	173	204

Źródło: Eurostat, statystyki systemu Surveillance, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez brazylijskich producentów eksportujących objętych próbą (zob. przypis 38).

- (135) Z wyjątkiem Iranu, który zaprzestał wywozu po 2019 r., średnie ceny w państwach, których dotyczy postępowanie, wykazywały w okresie objętym postępowaniem tę samą tendencję. Po spadku cen w 2020 r. zaobserwowano gwałtowny wzrost średnich cen między 2021 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym, z wyjątkiem Brazylii, w której ceny między 2021 r. a ODP spadły. W przypadku Rosji i Brazylii średnie ceny przywozu w okresie badanym wzrosły ponad dwukrotnie: z 443 EUR/t w 2019 r. do 897 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w przypadku Rosji oraz z 467 EUR/t do 939 EUR/t w przypadku Brazylii.
- (136) Po ujawnieniu ustaleń rząd Brazylii i Usiminas argumentowały, że metodyka zastosowana przez Komisję do ponownego obliczenia danych brazylijskich była niejasna i nie mogła zostać zweryfikowana przez zainteresowane strony. Rząd Brazylii i Usiminas zwrócili się do Komisji, aby w swojej analizie opierała się wyłącznie na oficjalnych statystykach dotyczących przywozu. Usiminas dodał, że dane dotyczące przywozu obliczone przez Komisję zniekształciły wskaźniki, takie jak ceny importowe i łączna wielkość przywozu. Ponadto zarówno rząd Brazylii, jak i Usiminas potwierdziły, że udział w rynku przywozu z Brazylii był zawyżony oraz że brazylijski udział w rynku powinien być wyrażony jako odsetek zagregowanej konsumpcji. Ten sam argument wysunął CSN, dodając, że analiza całej sprzedaży brazylijskiej i porównanie jej tylko z konsumpcją na wolnym rynku stwarza asymetrię w ocenie udziału w rynku przeprowadzonej przez Komisję, ponieważ nie tylko sztucznie zwiększa brazylijski rynek przywozu do UE, lecz także prowadzi do nieuzasadnionej łącznej oceny przywozu z Brazylii i przywozu z Rosji. W szczególności w kwestii porównania z wolnym rynkiem rząd Brazylii odniósł się do pkt 7.272 i 7.273 sprawozdania zespołu orze-

kającego z dnia 31 października 2018 r. w sprawie sporu „Maroko – Środki antydumpingowe nałożone na niektóre rodzaje stali walcowanej na gorąco z Turcji” (WT/DS513/R), w którym zwrócono się do organu prowadzącego dochodzenie, aby przeanalizował on stan wszystkich części przemysłu krajowego, nie koncentrując się wyłącznie na jego częściach osiągających słabe wyniki z pominięciem części dobrze funkcjonujących ani odwrotnie.

- (137) Jak już wyjaśniono w przypisie 38, Komisja zauważyła rozbieżność między danymi Eurostatu a zweryfikowanymi danymi przedsiębiorstw objętych próbą dotyczącymi sprzedaży do Unii Europejskiej. W szczególności zweryfikowana wielkość sprzedaży dwóch przedsiębiorstw objętych próbą do UE była wyższa niż całkowita wielkość przywozu z Brazylii podana zarówno przez Eurostat, jak i przez system Surveillance. Nie można było zatem uwzględnić wyłącznie danych statystycznych przy określaniu wielkości przywozu z Brazylii. Zamiast tego w celu ustalenia łącznej wielkości przywozu Komisja oparła się na statystykach dotyczących przywozu pochodzących z bazy danych Surveillance i dostosowanych do zweryfikowanych wielkości sprzedaży dwóch przedsiębiorstw objętych próbą. Dostosowania dokonano na podstawie dodatkowego kodu TARIC odpowiedniego przedsiębiorstwa objętego próbą w bazie danych Surveillance, zawierającej informacje dotyczące konkretnego przedsiębiorstwa. Komisja nie mogła ujawnić szczegółowych danych stanowiących podstawę tej metodyki obliczeń, ponieważ stanowiłyby to naruszenie poufności w stosunku do współpracujących producentów eksportujących zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Komisja dostosowała też odpowiednio ceny importowe, łączną wielkość przywozu i konsumpcję na wolnym rynku w Unii, jak wyjaśniono już w przypisie 38. W odniesieniu do argumentów dotyczących obliczenia udziału w rynku Komisja ustaliła udział przywozu w rynku na podstawie porównania wielkości przywozu z unijną konsumpcją na wolnym rynku, wykorzystując metodykę zastosowaną w pierwotnym dochodzeniu⁽³⁹⁾, zgodnie z wymogiem art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Komisja przypomniała również, że sprzedaż wewnętrzna i sprzedaż na rzecz powiązanych stron to dwa różne pojęcia. Aby sprzedaż można było uznać za sprzedaż wewnętrzną, (powiązany) nabywca nie może mieć swobodnego wyboru dostawcy. Jak już określono w motywie 58, w przedmiotowej sprawie nic nie wskazuje ani nie potwierdza, że sprzedaż ta miała charakter wyłączny. Wydaje się mianowicie, że przedsiębiorstwa te są w stanie zaopatrywać się u osób trzecich i że zaopatrywały się u osób trzecich w pierwotnym dochodzeniu. W odniesieniu do twierdzeń, że taka metodyka prowadzi do nieuzasadnionej łącznej oceny przywozu z Brazylii z przywozem z Rosji, Komisja przypomniała, że brazylijski i rosyjski udział w rynku obliczono oddzielnie oraz że analizę prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody przeprowadzono najpierw w odniesieniu do poszczególnych krajów. Komisja przypomniała ponadto, że w swojej analizie stanu przemysłu Unii zbadała zarówno wyniki całego przemysłu Unii, jak również oddzielnie rynek sprzedaży wewnętrznej i wolny rynek (np. motyw 157). W szczególności zostało to potwierdzone w pkt 7.6.2.1.2.1 WT/DS513/R, w którym Organ Apelacyjny wyjaśnił, że „w przypadku gdy organy prowadzące dochodzenie przeprowadzają badanie jednej części przemysłu krajowego, powinny one zasadniczo zbadać w podobny sposób wszystkie pozostałe części składające się na ten przemysł, a także przemysł jako całość”. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższe argumenty.
- (138) Wobec braku współpracy ze strony Rosji, biorąc pod uwagę wykorzystanie danych statystycznych, można było ustalić jedynie średnią cenę za tonę dla wielu różnych rodzajów produktów. W związku z tym, wobec braku informacji na poziomie rodzaju produktu, Komisja nie mogła dokładnie obliczyć podcięcia cenowego, lecz musiała ograniczyć się do porównania cen średnich cen za tonę.
- (139) Ustalona w ten sposób rosyjską cenę eksportową porównano ze średnimi ważonymi cenami sprzedaży stosowanymi w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów na rynku unijnym, dostosowanymi do poziomu cen *ex-works*.
- (140) Ceny porównano na tym samym poziomie handlu i, analogicznie do dokładnej metody obliczania podcięcia cenowego, wynik porównania wyrażono jako odsetek teoretycznych obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wykazano, że rosyjskie ceny eksportowe stosowane w wywozie do Unii byłyby niższe od średnich cen przemysłu Unii średnio o około 5 %.

5.4. Przywóz z państw trzecich innych niż Brazylia, Iran i Rosja

- (141) Przywóz produktu objętego przeglądem z państw trzecich innych niż Brazylia, Iran i Rosja pochodził głównie z Turcji i Indii.

⁽³⁹⁾ Dz.U. L 258 z 6.10.2017, s. 51.

- (142) Wielkość (zagregowana) przywozu do Unii oraz udział w rynku i trendy cenowe dotyczące przywozu produktu objętego przeglądem z innych państw trzecich kształtowały się następująco:

Tabela 4

Przywóz z państw trzecich

		2019	2020	2021	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Państwa trzecie ogółem, z wyjątkiem państw, których dotyczy postępowanie	Wielkość (w tonach)	5 757 331	4 262 990	7 505 856	8 182 615
	Indeks	100	74	130	142
	Udział w rynku	17,76 %	15,24 %	21,53 %	23,73 %
	Średnia cena (EUR/t)	491	442	768	907
	Indeks	100	90	156	184

Źródło: Eurostat.

- (143) Łączny przywóz produktu objętego przeglądem z państw trzecich innych niż państwa, których dotyczy postępowanie, zwiększył się w okresie badanym o 42 % (z 5,75 mln ton do 8,18 mln ton). Wzrost wielkości przywozu przełożył się również na wzrost udziału w rynku państw trzecich o 6 punktów procentowych w okresie badanym. Ogółem Unia przywoziła wyroby płaskie walcowane na gorąco z ponad 40 państw, przy czym żadne z pozostałych państw trzecich nie posiadało udziału w rynku unijnym wyższego niż 4 % ⁽⁴⁰⁾.

5.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

5.5.1. Uwagi ogólne

- (144) Ocena warunków ekonomicznych przemysłu Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (145) Jak wspomniano w motywie 26, w celu oceny warunków ekonomicznych przemysłu Unii zastosowano kontrolę wrywkową.
- (146) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych dotyczących wszystkich producentów unijnych, przekazanych przez wnioskodawcę. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (147) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (148) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

⁽⁴⁰⁾ Turcja i Indie były jedynymi państwami, których udział w rynku w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przekraczał 3 %, natomiast tylko Japonia, Tajwan, Ukraina i Egipt miały ponad 2 % udziału w rynku.

- (149) Jak wyjaśniono w motywach 122–123, aby przedstawić możliwie najbardziej kompletny obraz przemysłu Unii, Komisja uzyskała dane dotyczące całej produkcji produktu objętego postępowaniem i określiła, czy produkcja była przeznaczona na rynek sprzedaży wewnętrznej, czy na wolny rynek. W stosownych przypadkach i w miarę możliwości Komisja oddzielnie przeanalizowała wskaźniki szkody odnoszące się do wolnego rynku i rynku sprzedaży wewnętrznej.

5.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

5.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (150) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2019	2020	2021	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość produkcji (w tonach)	70 920 480	61 096 994	69 531 100	68 417 802
Indeks	100	86	98	96
Moce produkcyjne	92 584 290	91 965 705	93 249 147	93 214 413
Indeks	100	99	101	101
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	77 %	66 %	75 %	73 %
Indeks	100	87	97	96

Źródło: Odpowiedzi Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym.

- (151) Wielkość produkcji przemysłu Unii ogólnie zmniejszyła się o około 4 % w okresie badanym, przy czym w 2020 r. nastąpił znaczny spadek, a następnie wzrost w 2021 r. spowodowany odbiciem popytu na stal. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wielkość produkcji nieznacznie spadła w porównaniu z rokiem poprzednim.
- (152) Podczas gdy moce produkcyjne przemysłu Unii nieznacznie wzrosły w okresie badanym o 1 %, wykorzystanie mocy produkcyjnych wykazywało tę samą negatywną tendencję co wielkość produkcji i zmniejszyło się o 4 % między 2019 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym.

5.5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (153) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii i jego udział w wolnym rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku (wolny rynek)

	2019	2020	2021	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Sprzedaż na wolnym rynku	25 185 306	22 020 277	25 204 938	24 689 248
Indeks	100	87	100	98
Udział w rynku	77,7 %	78,7 %	72,3 %	71,6 %
Indeks	100	101	93	92

Źródło: Odpowiedzi Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym.

- (154) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym wykazywała tendencję podobną do konsumpcji w Unii w okresie badanym. W 2020 r. nastąpił spadek z powodów wyjaśnionych w motywie 125, po którym w 2021 r. nastąpiło odbicie. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, wielkość sprzedaży spadła o 2 % w porównaniu z 2019 r.
- (155) W okresie badanym udział przemysłu Unii w rynku pod względem konsumpcji w Unii wzrósł nieznacznie w latach 2019–2020, z 77,7 % do 78,7 %. Między 2020 r. a 2021 r. spadł o 6 punktów procentowych. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym udział w rynku przemysłu Unii ponownie zmalał – z 72,3 % do 71,6 %. Jak przedstawiono w tabelach 1 i 4, spadek ten tłumaczy fakt, że udział w rynku przywozu z państw trzecich nadal wzrastał między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym, co wyjaśnia utratę udziału w wolnym rynku przez przemysł Unii.
- (156) Wielkość produkcji przemysłu Unii na użytek własny i przedsiębiorstw powiązanych wyrażona jako udział w całkowitej produkcji kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Wielkość produkcji na użytek własny i przedsiębiorstw powiązanych na rynku unijnym (w tonach)

	2019	2020	2021	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość produkcji na użytek własny i przedsiębiorstw powiązanych na rynku unijnym	42 010 993	36 988 575	40 424 417	39 811 331
Indeks	100	88	96	95
Łączna produkcja przemysłu Unii	70 920 480	61 096 994	69 531 100	68 417 802
Procentowy stosunek wielkości produkcji na użytek własny i przedsiębiorstw powiązanych do łącznej produkcji	59,23	60,54	58,13	58,18

Źródło: Odpowiedzi Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym.

- (157) Wielkość produkcji przemysłu Unii na użytek własny i przedsiębiorstw powiązanych (na którą składają się produkcja na użytek własny i do celów sprzedaży wewnętrznej na rynku unijnym) zmniejszyła się o 12 % w latach 2019–2020 i wzrosła o 7 punktów procentowych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w stosunku do 2020 r., co oznacza ogólny spadek o 5 % w okresie badanym – z ok. 42 mln ton do niespełna 40 mln ton od początku do końca okresu badanego. Ogólnie rzecz biorąc, rynek sprzedaży wewnętrznej i wolny rynek charakteryzowały się taką samą tendencją. W związku z tym Komisja stwierdziła, że zmiany na rynku sprzedaży wewnętrznej nie miały istotnego wpływu na wyniki przemysłu Unii na wolnym rynku.
- (158) Udział przemysłu Unii w rynku sprzedaży wewnętrznej (wyrażony jako odsetek łącznej produkcji) pozostawał w okresie badanym na stosunkowo stałym poziomie, wynoszącym od 58,13 % do 60,54 %.

5.5.2.3. Wzrost

- (159) W kontekście stabilnej konsumpcji i malejącej produkcji przemysł Unii odnotował spadek wielkości sprzedaży i udziału w rynku na wolnym rynku. Ogólnie rzecz biorąc, w okresie badanym przemysł Unii nie wykazywał wzrostu.

5.5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (160) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Zatrudnienie i wydajność

	2019	2020	2021	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Liczba pracowników	38 980	36 207	38 470	39 937
Indeks	100	93	99	102
Wydajność (jednostka/pracownik)	1 819	1 687	1 807	1 713
Indeks	100	93	99	94

Źródło: Odpowiedzi Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym.

- (161) Liczba pracowników zajmujących się produkcją produktu objętego przeglądem spadła gwałtownie w latach 2019–2020 i od tamtego czasu do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym wzrosła. Ogólnie rzecz biorąc, w okresie badanym nastąpił nieznaczny wzrost – o 2 %.
- (162) Wydajność siły roboczej przemysłu Unii, mierzona jako produkcja (w tonach) na pracownika, spadła w okresie badanym o 6 %.

5.5.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (163) Jak wyjaśniono w motywie 128, nie istniała współpraca ze strony producentów eksportujących z Rosji. Tylko jeden irański producent eksportujący i dwaj brazylijscy producenci eksportujący w pełni współpracowali w toku przedmiotowego postępowania.
- (164) Jak wykazano wcześniej, istniały przesłanki świadczące o kontynuacji dumpingu w odniesieniu do przywozu z Brazylii (zob. motyw 63) i Rosji (zob. motyw 74) w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wszystkie orientacyjne marginesy dumpingu przekraczały poziom *de minimis*.
- (165) Jak wyjaśniono w motywie 66, w przypadku Iranu stwierdzenie istnienia dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nie było możliwe. W dochodzeniu skupiono się zatem na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku uchylecia środków antidumpingowych.
- (166) Pomimo że w przypadku Brazylii i Rosji dumping wciąż występował, choć w niewielkich ilościach, analiza wskaźników szkody pokazuje, że wprowadzone środki miały pozytywny wpływ na przemysł Unii. Środki antidumpingowe nałożone w następstwie pierwotnego dochodzenia w istocie umożliwiły przemysłowi Unii poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu. Potwierdziły to również ustalenia Komisji w ramach dochodzenia antidumpingowego dotyczącego wyrobów płaskich walcowanych na gorąco pochodzących z Turcji ⁽⁴¹⁾. Do końca 2018 r. przemysł Unii uporał się ze szkodliwymi skutkami przywozu towarów po cenach dumpingowych z Rosji, Brazylii i Iranu. Ta poprawa jego sytuacji gospodarczej uległa jednak nagłemu zatrzymaniu i odwróciła się w 2019 r., kiedy to przemysł Unii musiał konkurować z przywozem znacznych ilości towarów po niskich dumpingowych cenach z Turcji, przez co musiał w celu utrzymania udziału w rynku ustalać ceny poniżej kosztów, a w konsekwencji poniósł istotną szkodę. W następstwie wprowadzenia środków wobec przywozu z Turcji w 2021 r. i odbudowy po pandemii COVID-19 sytuacja przemysłu Unii poprawiła się i powróciła do poprzedniego stanu do końca ODP. W związku z tym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przemysł Unii nie był już uznawany za dotknięty szkodą.

5.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

5.5.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (167) Średnie ceny jednostkowe sprzedaży objętych próbą producentów unijnych wobec klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco.

⁽⁴¹⁾ Motyw 139, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/9 z dnia 6 stycznia 2021 r. nakładające tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji (Dz.U. L 3 z 7.1.2021, s. 4).

Tabela 9

Ceny sprzedaży i koszt produkcji w Unii (EUR/t)

	2019	2020	2021	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na wolnym rynku	526	464	744	954
Indeks	100	88	141	181
Jednostkowy koszt produkcji	557	534	669	800
Indeks	100	96	120	144

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (168) Średnie ceny sprzedaży przemysłu Unii spadły o 12 % w latach 2019–2020 i drastycznie wzrosły między 2020 r. a końcem okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, co doprowadziło do ogólnego wzrostu o 81 % w okresie badanym. Na tendencję jednostkowych cen sprzedaży w okresie badanym wpływ miały poważne zakłócenia spowodowane pandemią COVID-19 oraz wznowienie popytu po pandemii. Począwszy od 2021 r. wysoki popyt na stał, ograniczona podaż i zwiększone koszty produkcji były czynnikami, które miały wpływ na nagły i znaczny wzrost jednostkowych cen sprzedaży.
- (169) Jednostkowy koszt produkcji wzrósł w okresie badanym o 44 %. Zarówno w 2019 r., jak i w 2020 r. jednostkowy koszt produkcji był wyższy od jednostkowej ceny sprzedaży. Brak możliwości odzwierciedlenia przez przemysł Unii zwiększonych kosztów produkcji w cenach sprzedaży w tym okresie wynikał z dużej wielkości przywozu po cenach dumpingowych z Turcji, który powodował spadek cen ⁽⁴²⁾. W 2020 r. spadły zarówno koszty produkcji, jak i ceny sprzedaży, przy czym te pierwsze w mniejszym stopniu. Wynikało to z gwałtownych spadków na rynku w czasie pandemii COVID-19, które spowodowały znaczne obniżenie cen, przy czym wpływ na koszty produkcji był mniejszy. Jednostkowy koszt produkcji wzrósł gwałtownie w 2021 r. z powodu wzrostu cen energii i towarów. Tendencja ta utrzymywała się przez cały okres objęty dochodzeniem przeglądowym, kiedy to niczym niesporowokowana agresja wojskowa Rosji na Ukrainę pogłębiła kryzys energetyczny, trwający już od 2021 r. W związku z ożywieniem gospodarczym po pandemii COVID-19 nastąpił jednak również znaczny wzrost popytu, a w konsekwencji również cen (prawie dwukrotny między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym), przekraczający nawet wzrost kosztów produkcji w tym samym okresie.

5.5.3.2. Koszty pracy

- (170) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Średnie koszty pracy na pracownika

	2019	2020	2021	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	69 352	69 748	78 444	81 000
Indeks	100	101	113	117

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

⁽⁴²⁾ Ibid.

- (171) W okresie badanym średnie koszty pracy utrzymywały się na stałym poziomie w latach 2019–2020, a od tego czasu rosły, co spowodowało ogólny wzrost o 17 % na koniec okresu objętego dochodzeniem. W tym okresie wzrosła również liczba pracowników.

5.5.3.3. Zapasy

- (172) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Zapasy

	2019	2020	2021	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	533 200	390 880	522 405	476 151
Indeks	100	73	98	89
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	4,5	3,8	4,6	4,3
Indeks	100	84	121	94

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (173) W okresie badanym zapasy przemysłu Unii w zakresie wyrobów płaskich walcowanych na gorąco spadały, przy czym drastyczny spadek nastąpił w 2020 r., co tłumaczy się skutkami pandemii COVID-19; w 2021 r. nastąpiła ich niemal całkowita odbudowa, a następnie spadek w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Przemysł wyrobów płaskich walcowanych na gorąco w Unii charakteryzował się umowami ramowymi (miesięcznymi, kwartalnymi, rocznymi) zawieranymi między producentami a klientami, w których to umowach ustala się ilości i ceny. Te umowy ramowe były wykonywane za pomocą zamówień składanych zgodnie z potrzebami klienta. Dzięki temu przemysł Unii mógł planować produkcję i zapasy. W związku z tym, jak ustalono również w pierwotnym dochodzeniu, zapasów nie uznano za istotny wskaźnik szkody dla tego przemysłu, ponieważ większość rodzajów produktu podobnego było wytwarzanych przez przemysł Unii na konkretne zamówienia od użytkowników.

5.5.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (174) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2019	2020	2021	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność sprzedaży na wolnym rynku w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	- 8,1	- 18,8	13,9	18,3
Indeks	- 100	- 231	170	224
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	- 6 211 922	- 1 30 468 840	645 183 908	984 716 910
Indeks	- 100	- 2 100	10 386	15 852

	2019	2020	2021	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Inwestycje (w EUR)	433 154 031	181 406 902	394 535 083	351 855 569
Indeks	100	42	91	81
Zwrot z inwestycji	- 6,7 %	- 13,8 %	17,1 %	27,2 %
Indeks	- 100	- 206	254	405

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (175) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży na wolnym rynku produktu podobnego w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (176) Rentowność kształtowała się zgodnie z trendem odwróconej krzywej dzwonowej i ogólnie wzrosła o 26,4 punktu procentowego w okresie badanym. Straty odnotowano w 2019 r., a rentowność osiągnęła najniższy poziom, tj. -18 %, w 2020 r., a więc w środku pandemii. W 2021 r. zysk znacznie wzrósł, do 13,9 %, a następnie zwiększył się do 18,3 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (177) Przywóz towarów po niskich dumpingowych cenach z Turcji gwałtownie wzrósł w latach 2017 i 2018 ⁽⁴³⁾, co wyjaśnia niską rentowność w 2019 r. Ten spadek rentowności został następnie spotęgowany przez wstrząsy spowodowane pandemią w 2020 r., takie jak zakłócenia w łańcuchu dostaw i spadek konsumpcji stali. Gwałtowny wzrost popytu na stal w połączeniu ze wzrostem cen sprzedaży doprowadził do wysokich zysków w 2021 r., który był wyjątkowym rokiem dla przemysłu Unii. Tendencja ta utrzymywała się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, co oznaczało jeszcze większą rentowność przemysłu Unii.
- (178) Przepływy środków pieniężnych netto określają zdolność producentów unijnych do samofinansowania ich działalności. Tendencje w zakresie przepływów środków pieniężnych netto kształtowały się podobnie jak rentowność: w 2019 r. odnotowano wynik ujemny, po którym nastąpił dalszy drastyczny spadek w 2020 r. oraz silne odbicie w 2021 r., które jeszcze zwiększyło się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (179) Między 2019 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym inwestycje spadły o 19 %. Zasadniczo w okresie badanym przepływy inwestycyjne charakteryzował rozkład w kształcie odwróconej krzywej dzwonowej: w 2020 r. nastąpił znaczny spadek inwestycji, po którym nastąpił szczyt w 2021 r. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym inwestycje nieco spadły w porównaniu z rokiem poprzednim. Ogólnie rzecz biorąc, inwestycje miały na celu poprawę jakości i zazielenienie produkcji.
- (180) Zwroty z inwestycji kapitałowych to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. W porównaniu z 2019 r. zwrot z inwestycji w 2020 r. zmalał i wzrósł w 2021 r. Ogólnie zwrot z inwestycji znacznie wzrósł w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w porównaniu z poziomem z 2019 r. W okresie badanym zwrot z inwestycji wzrósł o ok. 20 punktów procentowych.
- (181) Zdolność objętych próbą producentów unijnych do pozyskania kapitału nie uległa pogorszeniu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, w którym nastąpiła szybka poprawa sytuacji po pandemii.

5.6. Wnioski dotyczące szkody

- (182) Po wprowadzeniu w 2017 r. środków antidumpingowych w odniesieniu do przywozu wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z Brazylii, Iranu i Rosji przywóz z Brazylii zmniejszył się, natomiast przywóz z Rosji pozostał ogólnie na podobnym poziomie w porównaniu z pierwotnym dochodzeniem. Przywóz tych wyrobów z Iranu do Unii całkowicie ustał w 2020 r., co umożliwiło przemysłowi Unii rozpoczęcie odbudowy po szkodliwych skutkach przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, oraz, jak potwierdziła Komisja w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2021/1100 dotyczącym przywozu wyrobów płaskich walcowanych na

⁽⁴³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1100 z dnia 5 lipca 2021 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji (Dz.U. L 238 z 6.7.2021, s. 32).

gorąco pochodzących z Turcji ⁽⁴⁴⁾, przemysł Unii powrócił do poprzedniego stanu do końca 2018 r. Poprawa sytuacji gospodarczej przemysłu Unii uległa jednak nagłemu zatrzymaniu i odwróciła się w 2019 r., kiedy to przemysł Unii musiał konkurować ze znacznymi ilościami towarów przywożonych po niskich dumpingowych cenach z Turcji, przez co był zmuszony ustalać ceny poniżej kosztów w celu utrzymania udziału w rynku, a w konsekwencji poniósł istotną szkodę ⁽⁴⁵⁾. W lipcu 2021 r. Komisja wprowadziła środki ostateczne wobec Turcji, a dzięki różnym czynnikom, jak wyjaśniono w motywie 177, sytuacja przemysłu Unii poprawiła się i do końca 2021 r. powróciła do wcześniejszego stanu. Jak już stwierdzono w motywie 177, przemysł Unii nadal mógł korzystać z tych polepszających się warunków w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, co doprowadziło do dalszego wzrostu jego rentowności.

- (183) W szczególności większość wskaźników szkody, a mianowicie produkcja, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, zatrudnienie i wydajność wykazywały podobną tendencję w okresie badanym. Tendencja ta charakteryzowała się gwałtownym spadkiem w 2020 r., a w 2021 r. ponownym wzrostem, który utrzymał się przez cały okres objęty dochodzeniem przeglądownym i umożliwił powrót do poziomów podobnych do tych z początku okresu badanego w 2019 r. lub nieco wyższych. Przyczyną tej nieregularnej tendencji jest w dużej mierze zbieżność znacznego napływu przywozu wyrobów płaskich walcowanych na gorąco po niskich cenach dumpingowych z Turcji i wyjątkowej dynamiki spowodowanej pandemią COVID-19. Obostrzenia i przerwy w działalności przemysłowej doprowadziły do wyjątkowo niskiego poziomu konsumpcji i niskiego popytu na stal w 2020 r., natomiast popyt na stal i ceny stali gwałtownie wzrosły w 2021 r. podczas ożywienia gospodarczego po pandemii COVID-19, co doprowadziło między innymi do wysokich zysków dla przemysłu stalowego w 2021 r. oraz w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (184) Ceny sprzedaży, zysk, przepływy środków pieniężnych i zwrot z inwestycji wykazywały podobną tendencję, charakteryzującą się również gwałtownym spadkiem w 2020 r. i odbiciem w 2021 r. Wskaźniki te gwałtownie wzrosły jednak w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym w porównaniu z 2019 r., w którym to roku, jak uznano, przemysł Unii poniósł szkodę w wyniku przywozu z Turcji.
- (185) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (186) Wskaźników tych nie można jednak analizować bez uwzględnienia wyjątkowo korzystnych warunków na rynku stali w 2021 r. i pierwszej połowie 2022 r. W 2020 r. spowodowane pandemią spowolnienie działalności przemysłowej i związany z nim spadek popytu na stal doprowadziły do znacznego pogorszenia wyników przemysłu stalowego i ogólnie gospodarki światowej. W 2021 r., w wyniku ożywienia popytu, konsumpcja stali znacznie wzrosła po zwiększonych cenach. Te korzystne warunki rynkowe przeniosły się na pierwszą połowę 2022 r. Pozytywna tendencja po pandemii COVID-19 zaobserwowana w 2021 r. zakończyła się jednak w drugim kwartale 2022 r. ze względu na znaczny wzrost kosztów energii i wysoką inflację. Oznacza to, że korzystne okoliczności, jakie wystąpiły w 2021 r. i w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, prawdopodobnie się nie utrzymają. Jak zauważono w poprzednich sprawach, wyroby płaskie walcowane na gorąco to towar czuły na poziom cen, a konkurencja opiera się w dużej mierze na cenie ⁽⁴⁶⁾. Oznacza to, że przywóz dużych ilości towarów po cenach dumpingowych może prowadzić do tego, że producenci unijni nie będą mieli innego wyboru niż obniżyć swoje ceny w celu utrzymania udziału w rynku, co doprowadzi do szkody.

6. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (187) W motywie 185 Komisja stwierdziła, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Z drugiej strony, jak wyjaśniono w motywach 88 i 117, Komisja stwierdziła, że w przypadku braku środków antydumpingowych dumping prawdopodobnie będzie kontynuowany oraz, jak wyjaśniono w motywie 100, prawdopodobnie dojdzie do ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku Iranu. W związku z tym Komisja oceniła, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody spowodowanej pierwotnie przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, w przypadku wygaśnięcia środków.

⁽⁴⁴⁾ Motyw 210, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1100 z dnia 5 lipca 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji (Dz.U. L 238 z 6.7.2021, s. 32).

⁽⁴⁵⁾ *Ibid.*

⁽⁴⁶⁾ Motyw 157, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1100 z dnia 5 lipca 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji (Dz.U. L 238 z 6.7.2021, s. 32).

- (188) W tym zakresie Komisja przeanalizowała następujące elementy: 1) moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w państwach, których dotyczy postępowanie, oraz atrakcyjność rynku unijnego, a także 2) prawdopodobny poziom cen przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz ich wpływ na przemysł Unii.

6.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w państwach, których dotyczy postępowanie, oraz atrakcyjność rynku unijnego

- (189) Jak już opisano w motywie 78, w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym obaj producenci objęci próbą w Brazylii działali na poziomie niemal całkowitego wykorzystania mocy produkcyjnych. Obaj producenci zwiększyli sprzedaż do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, zwiększając wykorzystanie mocy produkcyjnych w porównaniu z poprzednimi latami, jak stwierdzono w motywie 78. Znaczny wzrost sprzedaży eksportowej w dochodzeniu przeglądowym był wskaźnikiem, że rynek unijny jest nadal atrakcyjny dla producentów eksportujących z Brazylii pomimo obowiązujących środków.
- (190) Również jedyny współpracujący producent z Iranu działał przy niemal pełnym wykorzystaniu mocy produkcyjnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (motyw 91). W związku z tym jego wolne moce produkcyjne były ograniczone. W wyniku dalszego dochodzenia Komisja ustaliła jednak, że przedsiębiorstwo to aktywnie planowało zwiększyć swoje moce produkcyjne w zakresie płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco, co skutkowałoby wolnymi mocami produkcyjnymi w wysokości około 1 mln ton rocznie, które mogłyby zostać wykorzystane na wywóz, w tym wywóz do Unii (motyw 95). Z wymienionych wyżej powodów Komisja stwierdziła, że w nadchodzących latach w Iranie będą znaczące wolne moce produkcyjne, które można wykorzystać do wywozu na rynek unijny. Poza tym ceny eksportowe przy wywozie do państw trzecich okazały się o co najmniej 14 % niższe niż ceny stosowane przez przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, czyniąc tym samym unijny rynek atrakcyjniejszym pod względem cen, w porównaniu z innymi możliwymi miejscami przeznaczenia wywozu.
- (191) Jak stwierdzono w motywie 107, Komisja ustaliła, że Rosja posiadała w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wolne moce produkcyjne wynoszące 3,5 mln ton, co odpowiada 10 % konsumpcji na wolnym rynku w Unii. Dlatego stwierdzono, że rosyjscy producenci dysponują wystarczającymi wolnymi mocami produkcyjnymi, które mogłyby zostać wykorzystane do wywozu do Unii wyrobów płaskich walcowanych na gorąco po cenach dumpingowych. Porównanie cen między rosyjskimi cenami krajowymi a cenami przemysłu Unii (motyw 112) wykazało dodatkowo, że rosyjskie ceny krajowe były średnio o 17 % niższe niż ceny przemysłu Unii, co potwierdza atrakcyjność rynku unijnego dla rosyjskich producentów eksportujących.
- (192) Rynek unijny jest jednym z największych na świecie rynków niektórych płaskich wyrobów ze stali walcowanych na gorąco. Oprócz tego poziomy cen w Unii (średnia cena stosowana przez przemysł Unii wynosiła 954 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym) są wyższe od średniej ceny stosowanej przez brazylijskich i irańskich producentów eksportujących wobec pozostałych państw świata oraz przez producentów rosyjskich wobec Unii. Ponieważ – jak wyjaśniono w motywie 186 powyżej – wyroby płaskie walcowane na gorąco to towar bardzo czuły na poziom cen, brazylijscy, irańscy i rosyjscy eksporterzy mieliby silną motywację do skierowania swojego wywozu do Unii w przypadku wygaśnięcia środków.
- (193) W związku z powyższym istnieje prawdopodobieństwo, że producenci eksportujący z państw, których dotyczy postępowanie, zwiększyliby swoją sprzedaż eksportową do Unii w przypadku wygaśnięcia środków.

6.2. Prawdopodobne poziomy cen przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz ich wpływ na przemysł Unii

6.2.1. Brazylia

- (194) Jak stwierdzono w motywie 133, Komisja nie mogła obliczyć podcięcia cenowego w odniesieniu do Brazylii. Z danych Eurostatu wynika, że w okresie badanym, z wyjątkiem 2021 r., cena importowa z Brazylii była niższa od unijnej ceny sprzedaży. Objęci próbą producenci eksportujący odpowiadali za ponad 90 % wywozu z Brazylii do Unii Europejskiej (motyw 31), ale ponieważ obaj objęci próbą producenci eksportujący z Brazylii dokonywali sprzedaży powiązanim stronom w Unii i w sytuacji braku sprzedaży niepowiązanim klientom w Unii, Komisja nie mogła stwierdzić, czy cena sprzedaży na rzecz podmiotów powiązanych była wystarczająco wiarygodna, aby można ją było wykorzystać jako wskaźnik prawdopodobnej ceny w przypadku braku środków antydumpingowych. Dlatego Komisja przeanalizowała obecną politykę cenową brazylijskich producentów eksportujących na ich rynkach eksportowych w państwach trzecich, aby ocenić prawdopodobną politykę cenową stosowaną na rynku unijnym w przypadku wygaśnięcia środków.

- (195) Cenę eksportową z Brazylii na rynki innych państw trzecich wykorzystano jako wskaźnik zastępczy w celu ustalenia prawdopodobnego zachowania cenowego w przypadku braku środków. Porównania dokonano na podstawie danych GTA dotyczących sprzedaży eksportowej z Brazylii do reszty świata, przefiltrowując je przez 10 największych państw pod względem ilości, reprezentujących około 90 % sprzedaży z Brazylii do państw trzecich. Porównanie wykazało, że poziom cen eksportowych stosowanych w wywozie do państw trzecich (wyliczony na około 820 EUR za tonę jako cena wraz z kosztami wyładunku do wprowadzenia do obrotu) był o około 13–14 % niższy niż obecna średnia cena sprzedaży przemysłu Unii na wolnym rynku, a także niższa od ceny niewyrządzającej szkody ustalonej na około 920 EUR/t.
- (196) Ponieważ powyższa analiza wykazała, że brazylijscy producenci eksportujący byli w stanie prowadzić sprzedaż na rynkach państw trzecich po cenach niższych od ceny unijnej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, Komisja stwierdziła, że w przypadku wygaśnięcia środków eksporterzy brazylijscy byłoby w stanie obniżyć swoje ceny sprzedaży do UE i wywierać znaczną presję cenową.

6.2.2. Iran

- (197) Przywóz z Iranu do Unii w okresie badanym praktycznie ustał. W tych okolicznościach Komisja zbadała obecną politykę cenową jedynego współpracującego producenta eksportującego w Iranie na rynkach eksportowych państw trzecich, aby ocenić prawdopodobną cenę przywozu do Unii w przypadku wygaśnięcia środków.
- (198) Porównania dokonano z wykorzystaniem irańskich cen eksportowych stosowanych w wywozie do reszty świata i wykazało ono, że – w przypadku braku środków – prawdopodobna cena irańskiego wywozu wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z uwzględnieniem kosztów wyładunku do wprowadzenia do obrotu w Unii nie przekroczy 830–840 EUR/t.
- (199) Porównanie cen między określoną w ten sposób ceną eksportową Iranu a średnią ważoną ceną sprzedaży producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, dostosowaną do poziomu cen *ex-works*, wykazało, że ceny eksportowe przy wywozie z Iranu do Unii byłyby średnio niższe niż średnie ceny przemysłu Unii o około 10–13 %. Ceny z Iranu byłyby również niższe od ceny niewyrządzającej szkody ustalonej w motywie 195.

6.2.3. Rosja

- (200) Przywóz z Rosji w ODP odbywał się po cenach niższych od ceny sprzedaży przemysłu Unii – po cenie 897 EUR/t. Jak już stwierdzono w motywie 140, wynik porównania cen między rosyjskim wywozem do Unii a średnimi cenami przemysłu Unii wykazał różnicę cenową wynoszącą około 5 %. Ceny z Rosji ustalono również poniżej niewyrządzającej szkody ceny wynoszącej 920 EUR/t.

6.2.4. Wnioski

- (201) Wyroby płaskie walcowane na gorąco to towar bardzo czuły na poziom cen i jak zauważono w dochodzeniu dotyczącym przywozu wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z Chin, a także w dochodzeniu dotyczącym identycznego produktu pochodzącego z Turcji, nawet niewielkie poziomy podcięcia cenowego w połączeniu z dużymi ilościami mogą mieć znaczący i natychmiastowy wpływ na wyniki przemysłu Unii⁽⁴⁷⁾. W obu tych dochodzeniach marginesy podcięcia cenowego wynoszące poniżej 5 % zmusiły przemysł Unii do obniżenia cen sprzedaży (lub spowodowały utratę przezeń udziału w rynku) w takim stopniu, że poniósł on istotną szkodę w perspektywie krótkoterminowej.
- (202) Biorąc pod uwagę, że przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym dopiero co wyszedł z burzliwego i trudnego pod względem gospodarczym okresu, w tym z pandemii COVID-19, i poniósł skumulowane straty, jego sytuacja jest nadal niestabilna. Jest zatem wysoce prawdopodobne, że dalszy przywóz towarów po cenach dumpingowych z Brazylii i Rosji oraz ponowne wystąpienie dumpingu z Iranu w znacznych ilościach i po cenach niższych od cen przemysłu Unii miałyby znaczący niekorzystny wpływ na wyniki przemysłu Unii, w szczególności w odniesieniu do produkcji, wielkości sprzedaży i cen, rentowności i potrzeb inwestycyjnych, co skutkowałoby ponownym wystąpieniem istotnej szkody.

⁽⁴⁷⁾ Motyw 98, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/9 z dnia 6 stycznia 2021 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji (Dz.U. L 3 z 7.1.2021, s. 4).

- (203) Po ujawnieniu ustaleń Usiminas stwierdził, że przemysł wewnętrzny Unii nie był wrażliwy, biorąc pod uwagę, że takie wskaźniki, jak zysk i zwrot z inwestycji, znacznie wzrosły w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ponadto zarówno Usiminas, jak i CSN twierdziły, że nie istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody, ponieważ rentowność przemysłu Unii wzrosła pomimo zwiększenia przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Odniosły się również do niskiej wielkości i wysokich cen przywozu z Brazylii oraz ograniczonych wolnych mocy produkcyjnych w Brazylii.
- (204) Komisja przypominała, że jak stwierdzono w motywie 166, uznała, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Komisja przyznała również, że okres objęty dochodzeniem przeglądowym charakteryzowały wyjątkowo korzystne warunki rynkowe (motyw 186) oraz że przemysł Unii nadal znajdował się w delikatnej sytuacji z powodów wyjaśnionych w motywach 201 i 202, dopiero odbiwszy się po burzliwym i trudnym gospodarczo okresie charakteryzującym się skumulowanymi stratami. Ponadto, jak wyjaśniono w sekcji 6.2.1, Komisja musiała przeanalizować obecną politykę cenową brazylijskich producentów eksportujących na rynkach eksportowych państw trzecich, co wykazało, że w przypadku braku środków Brazylii byłaby w stanie wywierać znaczną presję cenową na przemysł Unii. W związku z tym argument ten odrzucono.

7. INTERES UNII

- (205) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów i użytkowników.

7.1. Interes przemysłu Unii

- (206) Przemysł Unii jest zlokalizowany w 15 państwach członkowskich (Austria, Belgia, Czechy, Finlandia, Francja, Hiszpania, Niemcy, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Węgry i Włochy). Przemysł Unii zatrudnia prawie 40 000 pracowników w związku z produktem objętym przeglądem.
- (207) Bez obowiązywania środków przemysł Unii nie będzie już chroniony przed prawdopodobnym wzrostem przywozu po cenach dumpingowych z Brazylii, Iranu i Rosji, co będzie skutkowało istotną szkodą. Wpływ wprowadzenia środków antydumpingowych będzie pozytywny dla producentów unijnych, ponieważ środki te umożliwią przemysłowi Unii dalszą poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu. Dlatego też zdecydowanie w interesie przemysłu unijnego jest utrzymanie środków.

7.1.1. Interes użytkowników i importerów niepowiązanych

- (208) Komisja skontaktowała się ze wszystkimi znanymi użytkownikami i importerami niepowiązanymi. Żaden użytkownik ani importer niepowiązany nie zgłosił się i nie współpracował w niniejszym dochodzeniu poprzez przedłożenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Biorąc pod uwagę brak współpracy ze strony użytkowników i importerów niepowiązanych oraz brak jakichkolwiek przesłanek wskazujących na odmienne okoliczności, utrzymanie środków nie jest uznawane za sprzeczne z interesem użytkowników i importerów.
- (209) Ponadto Komisja przeanalizowała, czy środki wprowadzone wobec Brazylii, Iranu i Rosji miałyby niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo dostaw, ponieważ obowiązują również środki dotyczące wyrobów płaskich walcowanych na gorąco wprowadzone przeciwko Turcji i Chinom. Poziom wykorzystania mocy produkcyjnych przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wyniósł 73 %, a całkowite moce produkcyjne przekroczyły wielkość całkowitej konsumpcji w Unii o 18 mln ton, zgodnie z odpowiedziami Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu makroekonomicznym. Ponadto pomimo środków wprowadzonych wobec niektórych głównych eksporterów wyrobów płaskich walcowanych na gorąco prawie 40 państw dokonywało wywozu produktu objętego przeglądem do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, co pokazuje, że wprowadzenie środków nie wpłynie na dywersyfikację dostaw. Z tych powodów oraz wobec braku współpracy ze strony użytkowników i importerów Komisja stwierdziła, że nie istnieje potencjalne ryzyko na poziomie dostaw dla dalszych użytkowników.

- (210) Po wszczęciu postępowania Usiminas stwierdził, że wprowadzenie mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM) miałyby negatywny wpływ na dostęp do rynku Unii ze względu na uciążliwe obowiązki sprawozdawcze i dodatkowe opłaty związane z CBAM. Argument ten został przytoczony ponownie po ujawnieniu ustaleń. Ponadto zarówno rząd Brazylii, jak i Usiminas twierdzili, że przemysł Unii był już w znacznym stopniu chroniony środkami ochronnymi. CSN dodało, że ze względu na środki ochronne dotyczące stali wielkość przywozu wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z Brazylii nie wzrośnie oraz że przywóz z Brazylii nie mógł spowodować szkody, ponieważ cło rezydualne stosowane wobec Brazylii było wyższe niż obecne cło antydumpingowe *ad valorem* mające zastosowanie do CSN. W związku z tym zdaniem CSN nieuzasadnione było stwierdzenie, że przywóz z Brazylii prawdopodobnie spowoduje ponowne wystąpienie szkody.
- (211) Komisja przypomniła, że mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ wszedł w życie dopiero w październiku 2023 r. i że w okresie przejściowym, do 2026 r., importerzy będą musieli jedynie zgłaszać emisje wbudowane związane z ich towarami bez ponoszenia opłat finansowych. Podanym powodem tego okresu przejściowego jest konieczność zapewnienia stronom czasu na dostosowanie się przed wprowadzeniem ostatecznego systemu oraz zmniejszenia ryzyka zakłóceń w handlu. W związku z tym Komisja uznała, że jakakolwiek ocena potencjalnego wpływu CBAM na przyszłe przepływy handlowe wyrobów płaskich walcowanych na gorąco jest przedwczesna. Komisja przypomniła ponadto, że środków ochronnych nie można uznać za środki o trwałym charakterze oraz że obecnie obowiązujący środek⁽⁴⁸⁾ nie ma wpływu na ocenę prawdopodobieństwa zwiększonego przywozu w przypadku braku ceł antydumpingowych. Biorąc pod uwagę tymczasowy charakter środków ochronnych dotyczących stali, Komisja stwierdziła, że nie mogły one mieć wpływu na jej wnioski w przedmiotowym dochodzeniu. Komisja odrzuciła zatem oba te argumenty.

7.1.2. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (212) W związku z powyższym Komisja ustaliła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że utrzymanie istniejących środków w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej pochodzących z Federacyjnej Republiki Brazylii, Islamskiej Republiki Iranu i Federacji Rosyjskiej nie leży w interesie Unii.

8. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (213) Na podstawie wniosków Komisji dotyczących kontynuacji i ponownego wystąpienia dumpingu, ponownego wystąpienia szkody oraz interesu Unii należy utrzymać środki antydumpingowe wprowadzone względem przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Federacyjnej Republiki Brazylii, Islamskiej Republiki Iranu i Federacji Rosyjskiej.
- (214) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 4 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (215) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem branym pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (216) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań, może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.

⁽⁴⁸⁾ Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/159 nałożono na trzy lata środek ochronny w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali. Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/1029 przedłużono obowiązywanie środka ochronnego do dnia 30 czerwca 2024 r.

- (217) Poszczególne stawki cła antydumpingowego określone w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego przeglądem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, i wytworzonego przez wymienione osoby prawne. Przywożony produkt objęty przeglądem, wytworzony przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlega stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (218) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽⁴⁹⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (219) Eksporter lub producent, który nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie przyjętym do określenia poziomu cła mającego obecnie zastosowanie do jego wywozu, może złożyć wniosek do Komisji o objęcie go stawką cła antydumpingowego w odniesieniu do nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących. Komisja powinna przychylić się do tego wniosku pod warunkiem spełnienia trzech warunków. Nowy producent eksportujący musiałby wykazać, że: (i) nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie przyjętym do określenia poziomu cła mającego zastosowanie do jego wywozu; (ii) nie jest powiązany z żadnym producentem eksportującym objętym cłami antydumpingowymi oraz (iii) dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem po tym okresie lub przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznych ilości tego produktu.
- (220) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽⁵⁰⁾, jeśli w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy zwrócić pewną kwotę, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (221) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/159 ⁽⁵¹⁾ Komisja nałożyła na trzy lata środek ochronny w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali. Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2021/1029 przedłużono obowiązywanie środka ochronnego do dnia 30 czerwca 2024 r. Produkt objęty przeglądem należy do jednej z kategorii produktów objętych środkami ochronnymi. W związku z tym po przekroczeniu kontyngentów taryfowych określonych w ramach środka ochronnego zarówno cło za ilości powyżej kontyngentu, jak i cło antydumpingowe stałyby się należne za ten sam przywóz. Ponieważ taka kumulacja środków antydumpingowych ze środkami ochronnymi może mieć większe niż pożądane skutki dla handlu, Komisja postanowiła zapobiec jednoczesnemu stosowaniu cła antydumpingowego z cłem za ilości powyżej kontyngentu w odniesieniu do produktu objętego przeglądem w okresie obowiązywania cła ochronnego.
- (222) Oznacza to, że jeżeli cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159, obowiązuje w odniesieniu do produktu objętego przeglądem i przekracza równoważny poziom *ad valorem* ceł antydumpingowych przewidzianych niniejszym rozporządzeniem, pobiera się jedynie cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159. W okresie równoczesnego stosowania cła ochronnego i cła antydumpingowego zawieszają się pobór ceł nałożonych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Jeżeli cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159, zaczyna mieć zastosowanie do produktu objętego przeglądem i jest określone na poziomie niższym niż równoważny poziom *ad valorem* ceł antydumpingowych określony w niniejszym rozporządzeniu, pobiera się cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159, powiększone o różnicę między tym cłem a wyższymi cłami antydumpingowymi nałożonymi na podstawie niniejszego rozporządzenia. Zawieszają się niepobrażoną część kwoty ceł antydumpingowych.

⁽⁴⁹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

⁽⁵⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzje nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽⁵¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/159 z dnia 31 stycznia 2019 r. nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 31 z 1.2.2019, s. 27).

(223) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, nawet w zwojach (w tym wyrobów ciętych na wymiar i taśm), niepoddanych innej obróbce niż walcowanie na gorąco, nieplaterowanych, niepowleczonej ani niepokrytych, obecnie objętych kodami CN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (kod TARIC 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (kod TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (kody TARIC 7226 19 10 91, 7226 19 10 95), 7226 91 91 i 7226 91 99, pochodzących z Federacyjnej Republiki Brazylii, Islamskiej Republiki Iranu oraz Federacji Rosyjskiej.

Niniejszym przeglądem nie są objęte następujące produkty:

- (i) wyroby ze stali nierdzewnej i ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych,
- (ii) wyroby ze stali narzędziowej i szybko tnącej,
- (iii) wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów o grubości przekraczającej 10 mm i szerokości co najmniej 600 mm, oraz
- (iv) wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów, o grubości od 4,75 mm do 10 mm i szerokości co najmniej 2 050 mm.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka cła ostatecznego – EUR/t netto	Dodatkowy kod TARIC
Brazylia	ArcelorMittal Brasil S.A.	54,5	C210
	Aperam Inox América do Sul S.A.	54,5	C211
	Companhia Siderúrgica Nacional	53,4	C212
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A. (USIMINAS)	63,0	C213
	Gerdau Açominas S.A.	55,8	C214
Iran	Mobarakeh Steel Company	57,5	C215
Rosja	Novolipetsk Steel	53,3	C216
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (Państwowa Spółka Akcyjna – Magnitogorski Kombinat Metalurgiczny) (PJSC MMK)	96,5	C217
	PAO Severstal	17,6	C218

3. Stawką ostatecznego cła antydumpingowego stosowaną dla produktu opisanego w ust. 1 i wytworzonego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, które nie zostało wyraźnie wymienione w ust. 2, jest stała stawka określona w tabeli poniżej:

Przedsiębiorstwo	Stawka cła ostatecznego – EUR/t netto	Dodatkowy kod TARIC
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa brazylijskie	63,0	C999
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa irańskie	57,5	C999
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa rosyjskie	96,5	C999

4. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać opatrzone datą oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego taką fakturę, z podaniem jego imienia, nazwiska i stanowiska, przy czym takie oświadczenie brzmi: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty przeglądem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkový kod TARIC) w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

5. Art. 1 ust. 2 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z Federacyjnej Republiki Brazylii i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawką cła antydumpingowego dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody, że:

- nie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 pochodzących z Federacyjnej Republiki Brazylii w okresie od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 czerwca 2016 r. („okres objęty pierwotnym dochodzeniem”);
- nie jest powiązany z żadnym producentem eksportującym podlegającym cłom antydumpingowym nałożonym niniejszym rozporządzeniem; oraz
- faktycznie dokonał wywozu produktu objętego przeglądem pochodzącego z Federacyjnej Republiki Brazylii albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem.

6. W odniesieniu do tych wymienionych producentów indywidualnie wskazanych i w przypadkach, gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu, w związku z czym cena faktycznie zapłacona lub należna jest ustalana w drodze proporcjonalnego podziału w celu określenia wartości celnej na podstawie art. 131 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447⁽⁵²⁾, stawkę cła ostatecznego określoną powyżej pomniejsza się o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu podziałowi ceny faktycznie zapłaconej lub należnej. Należne cło jest w takich przypadkach równe różnicy między obniżoną stawką cła ostatecznego a obniżoną ceną netto na granicy Unii przed odprawą celną.

7. W odniesieniu do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw i w przypadkach, gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu, w związku z czym cena faktycznie zapłacona lub należna jest ustalana w drodze proporcjonalnego podziału w celu określenia wartości celnej na podstawie art. 131 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, wysokość cła antydumpingowego obliczoną na podstawie kwot określonych powyżej pomniejsza się o procent, który odpowiada proporcjonalnemu przeliczeniu ceny rzeczywiście zapłaconej lub należnej.

8. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Jeżeli cło za ilości przekraczające kontyngent taryfowy, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159, zaczyna mieć zastosowanie do wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa, stali niestopowej lub pozostałej stali stopowej, nawet w zwojach (w tym wyrobów ciętych na wymiar i taśm), niepoddanych innej obróbce niż walcowanie na gorąco, nieplaterowanych, niepowleczonych ani niepokrytych, i przewyższa równoważny poziom *ad valorem* ceł antydumpingowych określony w art. 1 ust. 2, pobiera się jedynie cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159.

⁽⁵²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

W okresie stosowania ust. 1 zawieszają się pobór cła nałożonych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli cło za ilości przekraczające kontyngent taryfowy, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159, zaczyna mieć zastosowanie do wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa, stali niestopowej lub pozostałej stali stopowej, nawet w zwojach (w tym wyrobów ciętych na wymiar i taśm), niepoddanych innej obróbce niż walcowanie na gorąco, nieplaterowanych, niepowleczonej ani niepokrytych, i jest określone na równoważnym poziomie *ad valorem* niższym niż poziom cła antydumpingowych określony w art. 1 ust. 2, pobiera się cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159, powiększone o różnicę między tym cłem a wyższym cłem antydumpingowym określonym w art. 1 ust. 2.

Zawieszają się część kwoty cła antydumpingowego niepobranych zgodnie z ust. 3.

Zawieszenia, o których mowa w ust. 2 i 4, są ograniczone w czasie do okresu stosowania cła za ilości powyżej kontyngentu, o którym to cło mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 grudnia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN